SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 1984

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1835).

Sejm na 48. posiedzeniu w dniu 29 września 2017 r. - na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu – skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w celu rozpatrzenia.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 10 października i 7 listopada 2017 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu – przedstawia, na żądanie wnioskodawców, następujące wnioski mniejszości:

1) w art. 1 w pkt 2, w art. 1c pkt 2 nadać brzmienie:
„2) zapoznawania się z wynikami czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej, w zakresie określonym w art. 11a ust. 6;”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

2) w art. 1 w pkt 6 w art. 11a w ust. 3 w pkt 2:

a) lit. a nadać brzmienie:

„a) kandydatów na stanowiska komendantów, szefów i ich zastępców w podmiotach nadzorowanych,”,

b) skreślić lit. b;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

3) w art. 1 w pkt 6, w art. 11a w ust. 3 pkt 6 nadać brzmienie:

„6) analizowanie i ocenianie czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej w przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 9 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.), oraz art. 9e ust. 10 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.), oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym obszarze w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji prokuratury i sądu.”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

4) w art. 1 w pkt 6, w art. 11a w ust. 3 pkt 7 nadać brzmienie:

„7) rozpoznawanie popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach przestępstw umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego;”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

5) w art. 1 w pkt 6, w art. 11j w ust. 1 pkt 1 nadać brzmienie:

„1) bezpośredniego zlecania wykonania określonych czynności Dyrektorowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji, zwanemu dalej „Dyrektorem BSWP”, i Dyrektorowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zwanemu dalej „Dyrektorem BSWSG”, informując o tym właściwych komendantów oraz żądania informacji na temat wyniku tych czynności;”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

6) w art. 1 w pkt 6, w art. 11r w ust. 1 pkt 1 nadać brzmienie:

„1) użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 12 lit. a i pkt 13 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120), w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1–3, 10 i 12–14 tej ustawy, lub wykorzystać te środki;”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

7) skreślić art. 3;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

Uwaga: wniosek mniejszości nr 7 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości nr 8–11, 13, 15–19, 21–27, 29–38, 40–44, 50 oraz 52–61

8) w art. 4 skreślić pkt 1;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

9) w art. 4 skreślić pkt 2;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

10) w art. 4 w pkt 3 art. 6da nadać brzmienie:

„Art. 6da. Policjant oraz osoba powoływana na stanowiska, o których mowa w art. 5a ust. 4 i 5 oraz art. 6b ust. 1–2, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

11) w art. 4 skreślić pkt 4;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

12) w art. 4 w pkt 5, w art. 6i w pkt 3:

a) lit. a nadać brzmienie:

„a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców;”,

b) skreślić lit. b;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

Uwaga: wniosek mniejszości nr 12 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości nr 28, 45 i 49

13) w art. 4 skreślić pkt 6–9;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

14) w art. 4 skreślić pkt 10–12;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

15) w art. 4 w pkt 13 skreślić lit. b–d;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

16) w art. 4 skreślić pkt 16;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

17) w art. 4 skreślić pkt 20 i 21;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

18) w art. 4 w pkt 22 ust. 3b nadać brzmienie:

„3b. W stosunku do policjantów pełniących służbę lub ubiegających się o podjęcie służby w BSWP test i badania zarządza Komendant Główny Policji.”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

19) w art. 4 skreślić pkt 23;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

20) w art. 4 skreślić pkt 24;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

Uwaga: wniosek mniejszości nr 20 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości nr 39, 47 i 51

21) w art. 4 skreślić pkt 25;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

22) w art. 4 skreślić pkt 29;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

23) w art. 4 skreślić pkt 30;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

24) w art. 4 skreślić pkt 31;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

25) w art. 5 skreślić pkt 2;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

26) w art. 5 w pkt 3:

a) art. 3b nadać brzmienie:

„Art. 3b. Funkcjonariusze Straży Granicznej oraz osoby powoływane na stanowiska, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.).”,

b) skreślić art. 3c;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

27) w art. 5 skreślić pkt 4;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

28) w art. 5 w pkt 5, w art. 5b w pkt 3:

a) lit. a nadać brzmienie:

„a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców,”,

b) skreślić lit. b;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

29) w art. 5 w pkt 10 w lit. a skreślić tiret drugie;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

30) w art. 5 w pkt 10 skreślić lit. b–g;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

31) w art. 5 w pkt 11 skreślić lit. b–f;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

32) w art. 5 w pkt 12:

a) skreślić lit. a;

b) w lit. b ust. 2a nadać brzmienie:

„2a. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, oraz informację o nakazie zaniechania czynności, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do spraw o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4a, Komendant Główny Straży Granicznej przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,

c) skreślić lit. c;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

33) w art. 5 skreślić pkt 13;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

34) w art. 5 skreślić pkt 14;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

35) w art. 5 skreślić pkt 15;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

36) w art. 5 skreślić pkt 16;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

37) w art. 5 skreślić pkt 17;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

38) w art. 5 skreślić pkt 18;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

39) w art. 5 skreślić pkt 19;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

40) w art. 5 skreślić pkt 21;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

41) w art. 5 skreślić pkt 22;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

42) w art. 5 skreślić pkt 24;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

43) w art. 5 w pkt 27 w lit. a skreślić tiret pierwsze;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

44) w art. 7 w pkt 2 art. 9a nadać brzmienie:

„Art. 9a. Strażacy, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 12 ust. 1, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.).”;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

45) w art. 7 w pkt 3, w art. 13b w pkt 3:

a) lit. a nadać brzmienie:

„a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców,”,

b) skreślić lit. b;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

46) w art. 7 skreślić pkt 5;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

Uwaga: wniosek mniejszości nr 46 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości nr 48

47) w art. 7 skreślić pkt 7;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

48) w art. 7 skreślić pkt 8;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

49) w art. 17 w pkt 2, w art. 18a w pkt 3:

a) lit. a nadać brzmienie:

„a) powołaniem na stanowiska szefów i ich zastępców,”,

b) skreślić lit. b;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

50) w art. 17 w pkt 5:

a) w lit. b ust. 3a nadać brzmienie:

„3a. Oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”,

b) skreślić lit. c;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

51) w art. 17 skreślić pkt 6;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

52) skreślić art. 22;

– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

53) skreślić art. 27;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

54) skreślić art. 28;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

55) skreślić art. 36;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

56) skreślić art. 37;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

57) skreślić art. 38;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

58) skreślić art. 39;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

59) skreślić art. 40;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

60) skreślić art. 41;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

61) skreślić art. 43;
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

62) skreślić art. 44.
– posłowie M. Wójcik, M. Biernacki

Warszawa, dnia 7 listopada 2017 r.

Przewodniczący Komisji
Sprawozdawca
/-/ Arkadiusz Czartoryski

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[2)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych”;

2) dodaje się art. 1a–1d w brzmieniu:

„Art. 1a. Ustawa określa:

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, ustawę z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 908.

1) zasady sprawowania szczególnych form nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad Policją, Strażą Graniczną, Biurem Ochrony Rządu oraz Państwową Strażą Pożarną, zwanego dalej „nadzorem”;
2) zadania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego;
3) organizację i tryb działania Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanego dalej „Biurem”.

Art. 1b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad Policją, Strażą Graniczną, Biurem Ochrony Rządu oraz Państwową Strażą Pożarną w zakresie:

1) prawidłowości realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych,
2) prowadzonych czynności wyjaśniających i postępowań dyscyplinarnych,
3) rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych, a także realizacji zadań w tym zakresie przez Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,
4) weryfikowania kandydatów na określone stanowiska oraz osób zajmujących te stanowiska,
5) prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną i Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną wobec własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935) w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
6) realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w

zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego,

7) działania zgodnego z przepisami prawa oraz zasadami etyki funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, w związku z koniecznością zapewnienia przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela,
8) przestrzegania zasad etyki zawodowej przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej,
9) gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną,
10) zezwalania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Szefa Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionym podmiotom

– przy pomocy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, z zastrzeżeniem art. 1d.

Art. 1c. W celu sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b, minister właściwy do spraw wewnętrznych jest uprawniony do:

1) weryfikacji funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach w zakresie określonym w art. 11a ust. 3 pkt 2;
2) zapoznawania się z wynikami i materiałami czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej;
3) uzyskiwania informacji o wynikach i zapoznawania się z materiałami czynności wykonywanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 1d. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw regulujących kwestie sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad Policją, Strażą Graniczną, Państwową Strażą Pożarną i Biurem Ochrony Rządu.”;

3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, stanowiska w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na których mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze

Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej, mając na względzie potrzebę zapewnienia właściwej organizacji pracy w tym urzędzie.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych i jednostki organizacyjne Obrony Cywilnej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu oraz związki zawodowe, funkcjonariusze, strażacy i pracownicy tych jednostek nie mogą uczestniczyć w żadnej działalności, w tym gospodarczej, jeżeli działalność ta mogłaby prowadzić do wykorzystania autorytetu urzędowego, informacji służbowych lub środków publicznych do celów pozasłużbowych albo w sposób sprzeczny z ich przeznaczeniem.

2. Na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, uzgodniony z właściwym ministrem, państwowe jednostki organizacyjne są obowiązane uwzględniać potrzeby Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej – w zakresie produkcji, usług i dostaw środków technicznych niezbędnych do wykonywania ich zadań.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zezwalać:

1) byłym i obecnym pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz organów i jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z wyłączeniem pracowników Policji, Straży Granicznej oraz Biura Ochrony Rządu,
2) Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Szefowi Biura Ochrony Rządu, Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji, Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego oraz ich zastępcom,
3) byłym i obecnym strażakom oraz pracownikom Państwowej Straży Pożarnej,
4) funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oddelegowanym do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz organów i jednostek organizacyjnych podległych lub

nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z wyłączeniem odpowiednio Policji, Straży Granicznej oraz Biura Ochrony Rządu, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,

5) funkcjonariuszom Biura Spraw Wewnętrznych Policji oraz Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, w zakresie wynikającym z art. 11j ust. 1 pkt 1-3,

6) osobom udzielającym inspektorom Biura pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych

– na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sytuacji, o których mowa w art. 11n, art. 11o, art. 11v ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 11w, z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy lub prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występek przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek prokuratury lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, minister właściwy do spraw wewnętrznych jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio w razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w przypadkach określonych w art. 20ba ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.[3)]), art. 9da ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.[4)]) oraz art. 19a ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 i 1321).”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a–11zk w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest organem, przy pomocy którego minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad służbami jemu podległymi lub przez niego nadzorowanymi, nad funkcjonariuszami Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażakami Państwowej Straży Pożarnej, a także nad pracownikami zatrudnionymi w tych służbach, zwanymi dalej „podmiotami nadzorowanymi”.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego podlega ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

3. Do zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego należy:

1) wspieranie ministra właściwego do spraw wewnętrznych w czynnościach związanych z egzekwowaniem działania zgodnego z przepisami prawa oraz zasadami etyki w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej, w związku z koniecznością zapewnienia przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;

2) weryfikowanie, na podstawie informacji, w tym również oznaczonych klauzulą tajności, będących w posiadaniu służb i podmiotów podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Ministra Obrony Narodowej i Ministra Sprawiedliwości oraz danych zawartych w prowadzonych przez nie zbiorach, rejestrach,

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 708, 768, 1086 i 1321.

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 768, 1086 i 1321.

ewidencjach i bazach danych, w tym również oznaczonych klauzulą tajności:

a) kandydatów na stanowiska komendantów, szefów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych w podmiotach nadzorowanych oraz naczelników, a także osób zajmujących te stanowiska,

b) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej w związku z planowanym oddelegowaniem lub przedłużeniem oddelegowania do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem przypadków oddelegowania lub przedłużenia oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oddelegowania lub przedłużenia oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, oddelegowania lub przedłużenia oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu oraz oddelegowania lub przedłużenia oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567),

c) kandydatów do mianowania na stopnie generalnego inspektora Policji, nadinspektora Policji, generała brygady Straży Granicznej (kontradmirała Straży Granicznej), generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirała Straży Granicznej), generała brygady i generała dywizji w Biurze Ochrony Rządu oraz kandydatów do nadania stopni nadbrygadiera i generała brygadiera w Państwowej Straży Pożarnej,

d) kandydatów w przypadku przedterminowego mianowania w korpusie oficerów młodszych Policji i korpusie oficerów starszych Policji, korpusie oficerów Straży Granicznej i korpusie oficerów Biura Ochrony Rządu oraz przedterminowego nadania stopnia w korpusie oficerów Państwowej Straży Pożarnej,

e) kandydatów do wyróżnienia, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),

f) kandydatów do oddelegowania do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego, a także funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej w trakcie tego oddelegowania

– w zakresie przebiegu służby lub dawania rękojmi należytego wykonywania zadań;

3) ujawnianie i monitorowanie zachowań naruszających zasady etyki zawodowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;

4) ujawnianie i analizowanie nieprawidłowości zaistniałych w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi i postępowaniami dyscyplinarnymi w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej;

5) analizowanie informacji dotyczących naruszeń prawa przez podmioty nadzorowane;

6) analizowanie i ocenianie czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym obszarze w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji prokuratury i sądu;

7) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych;

8) ocenianie realizacji zadań przez Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej;
9) ocenianie prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną wobec własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
10) ocenianie realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu, strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
11) analizowanie i ocenianie gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;
12) ocenianie realizacji uprawnienia w zakresie zezwalania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionym podmiotom.

Art. 11b. 1. Inspektora Nadzoru Wewnętrznego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Zastępcę Inspektora Nadzoru Wewnętrznego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

3. Powoływanym Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego minister właściwy do spraw wewnętrznych ustala wynagrodzenie, a w przypadku oddelegowania na te stanowiska funkcjonariusza zalicza, do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących w trakcie oddelegowania, stanowisko służbowe do odpowiedniej grupy zaszeregowania oraz ustala stopień etatowy, stosownie

do zaszeregowania stanowiska służbowego, i ustala wysokość należnych dodatków do uposażenia.

4. Regulamin organizacyjny Biura ustala, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 11c. Inspektorem Nadzoru Wewnętrznego lub zastępcą Inspektora Nadzoru Wewnętrznego może być osoba, która:

1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
2) korzysta z pełni praw publicznych;
3) jest nieskazitelnego charakteru;
4) ze względu na posiadane kwalifikacje i praktykę zawodową daje rękojmię należytego wykonywania zadań;
5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
6) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „ściśle tajne”;
7) posiada wyższe wykształcenie;
8) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ani też nie była sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.

Art. 11d. 1. Odwołanie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego albo zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z zajmowanego stanowiska następuje w przypadku:

1) rezygnacji z zajmowanego stanowiska;
2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa;
3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
4) utraty predyspozycji niezbędnych do zajmowania stanowiska;

5) wykonywania czynności lub zajęć pozostających w kolizji z pełnionymi obowiązkami lub podważających zaufanie do jego niezależności bądź bezstronności.

2. Odwołanie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego albo zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego może nastąpić w przypadku niewykonywania obowiązków z powodu choroby trwającej nieprzerwanie ponad 3 miesiące.

Art. 11e. 1. W przypadku odwołania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub czasowej niemożności sprawowania przez niego funkcji minister właściwy do spraw wewnętrznych może powierzyć pełnienie obowiązków Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub innej osobie.

2. Wobec innej osoby, o której mowa w ust. 1, przepis art. 11c stosuje się odpowiednio.

Art. 11f. 1. Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego przysługują kompetencje dyrektora generalnego urzędu określone w art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 379) wyłącznie w zakresie prawa pracy wobec osób zatrudnionych w Biurze i gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego użytkowanymi przez Biuro.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego gospodaruje:

1) funduszem operacyjnym, o którym mowa w art. 11z ust. 5;
2) składnikami majątkowymi uzyskanymi w trybie art. 11s ust. 2 i art. 11z ust. 5.

Art. 11g. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura, które jest komórką organizacyjną wyodrębnioną w tym celu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Działalnością Biura kieruje Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

2. W skład Biura wchodzą funkcjonariusze Policji i Straży Granicznej oddelegowani do wykonywania zadań w Biurze, zwani dalej „inspektorami Biura”.

3. Do Biura mogą zostać oddelegowani, w celu wspomagania inspektorów Biura przy wykonywaniu ich zadań, funkcjonariusze Biura Ochrony Rządu oraz strażacy Państwowej Straży Pożarnej, zwani dalej „ekspertami Biura”.

4. Decyzje o oddelegowaniu, o którym mowa w ust. 2 i 3, i odwołaniu z niego wydaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Oddelegowanie następuje na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po wyrażeniu zgody na oddelegowanie przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz po zaopiniowaniu wniosku odpowiednio przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Szefa Biura Ochrony Rządu albo Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, który zwalnia oddelegowywanego z zajmowanego stanowiska służbowego, przenosi do dyspozycji, jeżeli jest to wymagane, i pozostawia na zaopatrzeniu wskazanego organu macierzystej formacji.

6. Odwołanie z oddelegowania może nastąpić w każdym czasie, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po poinformowaniu o tym wniosku odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej albo Szefa Biura Ochrony Rządu, lub na wniosek odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej albo Szefa Biura Ochrony Rządu, po zaopiniowaniu wniosku przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

7. W decyzji o oddelegowaniu określa się termin oddelegowania, zalicza się, do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących w trakcie oddelegowania, stanowisko służbowe do odpowiedniej grupy zaszeregowania oraz ustala się stopień etatowy, stosownie do zaszeregowania stanowiska służbowego, i ustala wysokość należnych dodatków do uposażenia.

8. Inspektorom Biura w okresie oddelegowania do Biura przysługują uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy.

9. Inspektorom Biura oraz ekspertom Biura może zostać przyznany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, dodatek specjalny na okres oddelegowania do Biura w wysokości do:

1) 75% kwoty bazowej – dla inspektorów Biura;
2) 50% kwoty bazowej – dla ekspertów Biura.

10. Przy obliczaniu wysokości dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 9, stosuje się kwotę bazową dla funkcjonariuszy, określoną w ustawie budżetowej.

11. Inspektor Biura oraz ekspert Biura zachowują prawo do dodatku specjalnego przez okres 3 miesięcy po zakończeniu tego oddelegowania, pod warunkiem że w czasie oddelegowania do Biura realizował zadania łącznie przez okres co najmniej 12 miesięcy.

12. Funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażakom Państwowej Straży Pożarnej oddelegowanym do Biura wypłacane są w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych uposażenie, nagroda roczna za okres oddelegowania i nagrody uznaniowe. Pozostałe należności i świadczenia wypłacane są przez macierzystą formację.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może przyznać nagrody uznaniowe inspektorom Biura oraz ekspertom Biura.

Art. 11h. W Biurze mogą zostać zatrudnieni pracownicy, których wiedza i doświadczenie mogą przyczynić się do realizacji zadań Biura.

Art. 11i. W okresie oddelegowania do Biura inspektorzy Biura oraz eksperci Biura podlegają Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 11j. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest uprawniony do:

1) bezpośredniego zlecania wykonania określonych czynności, w tym również w trybie czynności operacyjno-rozpoznawczych, Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji, zwanemu dalej „Komendantem BSWP”, i Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zwanemu dalej „Komendantem BSWSG”, oraz żądania informacji na temat wyników tych czynności, w uzasadnionych przypadkach z wyłączeniem informowania przełożonych służbowych kierowników tych jednostek organizacyjnych;
2) bezpośredniego żądania od Komendanta BSWP i Komendanta BSWSG informacji dotyczących wyników czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych wobec podmiotów nadzorowanych oraz wobec zachodzących w tych podmiotach zjawisk i zdarzeń;

3) bezpośredniego zlecania Komendantowi BSWP i Komendantowi BSWSG dokonywania sprawdzeń kandydatów, o których mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2;
4) powoływania zespołów zadaniowych złożonych z funkcjonariuszy podmiotów nadzorowanych oraz pracowników zatrudnionych w tych podmiotach, za zgodą ich przełożonych, określając ich skład, zadania, organizację i tryb pracy;
5) zlecania wykonania ekspertyz związanych z realizacją zadań Biura;
6) przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w ramach realizowanych kompetencji nadzorczych w konkretnych sprawach;
7) uzyskania dostępu do materiałów uzyskanych w wyniku prowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych Policji i Straży Granicznej, w celu analizy i oceny prowadzonych form czynności operacyjno-rozpoznawczych, z zachowaniem ograniczeń wynikających z przepisów odpowiednio art. 20b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji lub art. 9d ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;
8) uzyskania dostępu do materiałów postępowań sprawdzających i kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną wobec własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
9) uzyskania dostępu do materiałów z prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających, przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną wobec własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników;
10) uzyskania dostępu do oświadczeń o stanie majątkowym składanych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu, strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych

w tych służbach, a także materiałów sporządzonych w wyniku ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany niezwłocznie przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacje i materiały mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

4. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przedstawia corocznie do dnia 31 marca ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności Biura.

5. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego określa metody i formy wykonywania zadań przez inspektorów Biura i ekspertów Biura w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy.

6. Do czynności operacyjno-rozpoznawczych w zakresie nieobjętym przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 11k. 1. Inspektorzy Biura otrzymują na czas pełnienia służby w Biurze wkładkę do legitymacji służbowej.

2. Do wkładki do legitymacji służbowej wpisuje się imię i nazwisko inspektora Biura oraz numer legitymacji służbowej. Wkładka zawiera także datę, podpis i pieczęć Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz pouczenie o treści „Okazicielowi niniejszego dokumentu polecam udzielić wszelkiej pomocy przy wykonywaniu czynności służbowych prowadzonych przez inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego”.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wkładki do legitymacji służbowej inspektora Biura, mając na względzie zapewnienie właściwej identyfikacji inspektorów Biura.

Art. 11l. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 11a ust. 3, inspektorzy Biura mają prawo:

1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;

2) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych i dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;
3) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i przedsiębiorcy są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy w zakresie obowiązujących przepisów prawa;
4) zwracania się o niezbędną pomoc do innych przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;
5) swobodnego wstępu i poruszania się po terenie podmiotu nadzorowanego bez obowiązku uzyskiwania przepustki;
6) dostępu do danych oraz wglądu do dokumentów dotyczących działalności podmiotu nadzorowanego, pobierania za pokwitowaniem oraz zabezpieczania dokumentów, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej i przepisów o ochronie informacji niejawnych;
7) sporządzania, a w razie potrzeby żądania sporządzenia niezbędnych kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień lub obliczeń;
8) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań;
9) żądania złożenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień.

2. Czynności wymienione w ust. 1 powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której zostają podjęte.

3. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przysługuje zażalenie do miejscowo właściwego prokuratora.

4. Zgromadzone zapisy obrazu i dźwięku, o których mowa w ust. 1 pkt 2, niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego, postępowania w sprawach o wykroczenia albo postępowania dyscyplinarnego lub mogących być wykorzystanymi w postępowaniu w ramach czynności

wyjaśniających albo dowodów mających znaczenie dla toczących się takich postępowań, Biuro przechowuje przez okres co najmniej 30 dni, nie dłużej jednak niż 60 dni od dnia zarejestrowania, a następnie komisyjnie je niszczy.

5. Przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, przepisy określające sposób ich realizacji, wydane na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, stosuje się odpowiednio.

Art. 11m. Zadania, o których mowa w art. 11a ust. 3 pkt 7, mogą być realizowane w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 11n. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez Biuro w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach, w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców, a także uzyskania i utrwalenia dowodów, ściganych z oskarżenia publicznego, umyślnych przestępstw określonych w art. 228 § 1 i 3–5, art. 229 § 1 i 3–5, art. 230 § 1, art. 230a § 1, art. 231 § 2, art. 245, art. 246, art. 258, art. 269 oraz art. 299 § 1, 2, 5 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.[5)]), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, Sąd Okręgowy w Warszawie może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, Inspektor Nadzoru

---

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 952, 966 i 1214.

Wewnętrznego wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz dokonuje protokolarnego, komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas jej stosowania.

4. W przypadku potrzeby zarządzenia kontroli operacyjnej wobec osoby podejrzanej lub oskarżonego, we wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o zarządzenie kontroli operacyjnej zamieszcza się informację o toczącym się wobec tej osoby postępowaniu.

5. Kontrola operacyjna prowadzona jest niejawnie i polega na:

1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

6. Wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o zarządzenie przez Sąd Okręgowy w Warszawie kontroli operacyjnej powinien zawierać w szczególności:

1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
3) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
4) dane osoby lub inne dane, pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
5) cel, czas i rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej, o której mowa w ust. 5.

7. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd Okręgowy w Warszawie może, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora

Generalnego, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny tej kontroli.

8. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Sąd Okręgowy w Warszawie, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 7, wydawać kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.

9. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa w ust. 1, 3, 7 i 8, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 3.

10. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, 7 i 8, stosuje się odpowiednio ust. 2 i 6. Sąd Okręgowy w Warszawie przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 3, 7 i 8, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, w szczególności zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie.

11. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 3, 4, 7 i 8, sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków powinny być realizowane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.[6)]), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego”. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i przedstawiciel Inspektora Nadzoru Wewnętrznego wnioskującego o zarządzenie kontroli operacyjnej.

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2138 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 966, 1139 i 1452.

12. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Biuro kontroli operacyjnej.

13. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro- lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez Biuro kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.

14. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

15. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego informuje Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli.

16. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

17. W przypadku gdy materiały, o których mowa w ust. 16:

1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;
2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego,

Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje Prokuratorowi Generalnemu te materiały.

18. W przypadku, o którym mowa w ust. 17 pkt 2, Prokurator Generalny niezwłocznie po otrzymaniu materiałów kieruje je do Sądu Okręgowego w Warszawie wraz z wnioskiem o:

1) stwierdzenie, które z przekazanych materiałów zawierają informacje, o których mowa w ust. 17 pkt 2;
2) dopuszczenie do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów zawierających informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, nieobjęte zakazami, określonymi w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego.

19. Sąd Okręgowy w Warszawie, niezwłocznie po złożeniu wniosku przez Prokuratora Generalnego, wydaje postanowienie o dopuszczeniu do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 18 pkt 2, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu, a także zarządza niezwłoczne zniszczenie materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne.

20. Na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 18 pkt 2, Prokuratorowi Generalnemu przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

21. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany do wykonania zarządzenia Sądu Okręgowego w Warszawie o zniszczeniu materiałów, o którym mowa w ust. 19, oraz niezwłocznego, komisyjnego i protokolarnego zniszczenia materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego niezwłocznie informuje Prokuratora Generalnego o zniszczeniu tych materiałów.

22. Osobie, wobec której kontrola operacyjna była stosowana, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas trwania tej kontroli. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.

23. Sąd Okręgowy w Warszawie, Prokurator Generalny i Inspektor Nadzoru Wewnętrznego prowadzą rejestry postanowień, pisemnych zgód, wniosków i zarządzeń dotyczących kontroli operacyjnej.

24. Rejestry, o których mowa w ust. 23, prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

25. Zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub dowodów mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu i komisyjnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

26. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 25, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania Prokuratora Generalnego.

27. Na postanowienia sądu, o których mowa w:

1) ust. 1, 3, 7 i 8 – przysługuje zażalenie Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego;
2) ust. 3 – przysługuje zażalenie Prokuratorowi Generalnemu.

Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

28. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw łączności oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, a także wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

29. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przedstawia corocznie Sejmowi i Senatowi informację o działalności określonej w ust. 1–28, łącznie z informacjami o działalności określonej w art. 19 ust. 1–21 ustawy z dnia 6

kwietnia 1990 r. o Policji, w tym informacje i dane, o których mowa w art. 11p ust. 1 niniejszej ustawy oraz art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Informacja powinna być przedstawiona Sejmowi i Senatowi do dnia 30 czerwca roku następnego po roku nią objętym.

Art. 11o. 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 11n ust. 1 czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawny nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Czynności operacyjno-rozpoznawcze, o których mowa w ust. 1, mogą polegać także na złożeniu propozycji nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej.

3. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego lub upoważniony przez niego zastępca może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Okręgowego w Warszawie, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności. Prokurator może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.

4. Przed wydaniem pisemnej zgody prokurator, o którym mowa w ust. 3, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, zarządza się na czas nie dłuższy niż 3 miesiące. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności na czas nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie

oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być niejawnie rejestrowane za pomocą urządzeń służących do rejestracji obrazu lub dźwięku.

8. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 3, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

9. Zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub dowodów mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu i komisyjnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

10. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 9, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania prokuratora, o którym mowa w ust. 3.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, a także przekazywania, przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 11p. 1. Jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 11n ust. 1 lub ich wykrycia, ustalenia ich

sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości, Biuro może korzystać z informacji:

1) stanowiących tajemnicę skarbową, przetwarzanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego;
2) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 9e ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910, z późn. zm.[7)]);
3) stanowiących tajemnicę bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, ze zm.[8)]);
4) stanowiących dane indywidualne, o których mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.[9)]);
5) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127[10)]);
6) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[11)]);
7) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.[12)]);
8) stanowiących tajemnicę w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170[13)]);

---

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 60, 85, 245, 768 i 1089.
8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85, 724, 768, 791 i 1089. Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948.
9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962, 1027, 1321, 1428, 1475 i 1543.
10) Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.
11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.
12) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

9) stanowiących tajemnicę w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 870 i 1321);

10) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480).

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie inspektorom Biura prowadzącym czynności w danej sprawie i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad prowadzonymi przez nich w tej sprawie czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. Akta zawierające te informacje i dane udostępnia się ponadto wyłącznie sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub upoważnionego przez niego zastępcy.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1:

1) dotyczące dokumentacji związanej z nadaniem NIP oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych, określonej w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869),

2) zawarte w aktach niezawierających informacji, o których mowa w art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935 i 1428),

3) dotyczące zawarcia z osobą fizyczną, prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, lub czynności, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, umożliwiające weryfikację zawarcia takich umów i czasu ich obowiązywania,

---

[13)] Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.

4) dotyczące objęcia osoby fizycznej ubezpieczeniem społecznym i zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne osoby fizycznej, a także dane płatnika składek, o których mowa w art. 40, art. 45 i art. 50 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
5) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej dokonywała transakcji dotyczących towarów giełdowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
6) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej, jest uczestnikiem funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi,
7) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy dotyczącej obrotu instrumentami finansowymi, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
8) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest ubezpieczającym, ubezpieczonym lub uprawnionym z umowy ubezpieczenia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

– udostępnia się nieodpłatnie, w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub upoważnionego przez niego zastępcy.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien zawierać:

1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został ustalony;
2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;

6) rodzaj i zakres informacji i danych.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien zawierać informacje określone w ust. 5 pkt 1, 2 i 4–6.

7. Po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, Sąd Okręgowy w Warszawie, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych wskazanego podmiotu, określając ich rodzaj i zakres, podmiot zobowiązany do ich udostępnienia oraz Inspektora Nadzoru Wewnętrznego uprawnionego do zwrócenia się o przekazanie informacji i danych albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 11n ust. 11 stosuje się odpowiednio.

8. Na postanowienie sądu, o którym mowa w ust. 7, przysługuje zażalenie Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.

9. Uprawniony przez sąd Inspektor Nadzoru Wewnętrznego pisemnie informuje podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie inspektora Biura upoważnionego do ich odbioru.

10. W terminie do 90 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Biuro informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.

11. Sąd Okręgowy w Warszawie, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zawiesić, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 10, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 11n ust. 11 stosuje się odpowiednio.

12. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 10 lub 11, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot wskazany w ust. 5 pkt 4 jest powiadamiany o postanowieniu sądu o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez Biuro przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.

13. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego zawiadamia o tym podmiot, który informacje i dane przekazał.

14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisów ust. 2 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132).

Art. 11q. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez Biuro dostatecznie uzasadniają podejrzenie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego zawiadamia organ właściwy dla ścigania sprawcy.

Art. 11r. 1. Inspektor Biura, realizując zadania, o których mowa w art. 11a ust. 3 pkt 7, może:

1) użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 13, 18 i 19 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120), w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1–3, 10 i 12–14 tej ustawy, lub wykorzystać te środki;
2) użyć broni palnej w przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c, pkt 2, 3 i pkt 4 lit. a i b ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, lub ją wykorzystać w przypadkach, o których mowa w art. 47 pkt 1–6 tej ustawy.

2. Użycie i wykorzystanie przez inspektora Biura środków przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz dokumentowanie tego użycia i wykorzystania następuje na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposoby ewidencjonowania, wymogi przechowywania w Biurze broni, amunicji i środków przymusu bezpośredniego oraz tryb ich pobierania, mając na względzie potrzebę właściwego zabezpieczenia tej broni, amunicji i środków oraz uniemożliwienie dostępu do nich osobom nieuprawnionym.

Art. 11s. 1. Uzbrojenie i wyposażenie, w tym osobiste i ochronne, wskazane przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w zakresie i na czas niezbędny do wykonywania czynności służbowych przez inspektora Biura zapewnia służba, z której został on oddelegowany do Biura.

2. Organy i jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych są obowiązane, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, udostępnić lub przekazać nieodpłatnie składniki rzeczowe majątku ruchomego, w tym urządzenia i środki techniczne niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 11a ust. 3.

3. Udostępnienie lub przekazanie składników, o których mowa w ust. 2, następuje w terminie 7 dni od dnia przekazania wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przekazywania składników rzeczowych majątku ruchomego, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie sprawnego przekazywania tych składników.

Art. 11t. 1. W celu realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 3 Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może:

1) uzyskiwać informacje, w tym dane osobowe, gromadzić je, sprawdzać oraz przetwarzać, w tym również informacje niejawne oraz informacje uzyskane lub przetwarzane przez organy innych państw, przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – Interpol i Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol),
2) korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez inne organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przetwarzać je,
3) uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym dane osobowe, ze zbiorów i rejestrów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, w tym również ze zbiorów i rejestrów, w których przetwarza się informacje, obejmujące dane osobowe, uzyskane w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno-rozpoznawczych

– bez wiedzy i zgody osób, których dotyczą.

2. Zakres przekazywanych informacji i danych obejmuje:

1) dane o osobie, w tym dane osobowe, oraz inne dane pozwalające na identyfikację osoby, w szczególności zdjęcia i opisy wizerunku, cechy i znaki szczególne, pseudonimy, a także dane określające stosunki rodzinne i majątkowe, wykształcenie, zawód i źródła dochodu;
2) dane o karalności;
3) dane gromadzone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym;
4) datę, miejsce i rodzaj zdarzenia, w związku z którym nastąpiła rejestracja danych o osobie.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się nieodpłatnie inspektorowi Biura wskazanemu w imiennym upoważnieniu Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać: imię i nazwisko inspektora Biura, numer legitymacji służbowej, wskazanie podmiotu zobowiązanego do przekazania informacji oraz termin ważności.

5. Organy władzy publicznej prowadzące zbiory i rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w zbiorach i rejestrach inspektorom Biura, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli:

1) Biuro posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
2) Biuro posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywania zadań.

6. Organ uprawniony nie przekazuje informacji lub ogranicza zakres przekazywanych informacji, jeżeli mogłoby to spowodować ujawnienie danych osoby niebędącej jego funkcjonariuszem, udzielającej pomocy temu organowi, lub uniemożliwić realizację zadań ustawowych organu uprawnionego.

7. Administratorem danych osobowych przetwarzanych przez Biuro jest Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

8. Dane osobowe przetwarzane są przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

9. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego dokonuje nie rzadziej niż co 5 lat weryfikacji potrzeby dalszego przetwarzania danych osobowych, usuwając dane zbędne.

10. Dane osobowe uznane za zbędne można przekształcić w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji osobistych lub rzeczowych do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo w taki sposób, iż przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.

11. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przekazywania Biuru informacji uzyskanych przez podmioty, o których mowa w ust. 1, wzór imiennego upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem danych niezbędnych do zidentyfikowania upoważnionego inspektora Biura oraz terminu ważności tego upoważnienia, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa przekazywanych danych.

Art. 11u. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych inspektorzy Biura mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących ich oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przepis ust. 1 może mieć zastosowanie do osób, o których mowa w art. 11z ust. 1.

3. Nie popełnia przestępstwa:

1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2;
2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2;
3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2;
4) inspektor Biura lub osoba wymieniona w ust. 2, jeżeli dokumentami, o których mowa w ust. 1 i 2, posługują się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych.

4. Organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego są obowiązane do udzielania Biuru, w granicach swojej właściwości, niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 11v. 1. Udzielenie informacji o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić:

1) w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności;
2) w związku z prowadzoną współpracą z innymi organami, służbami lub instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno--rozpoznawczych, w tym także w związku z prowadzoną współpracą z organami i służbami innych państw w trybie i zakresie określonym w umowach i porozumieniach międzynarodowych.

2. Udzielenie informacji o osobie uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić:

1) na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego;
2) w przypadku gdy ustawa nakłada obowiązek lub umożliwia udzielenie takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadziłoby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

3. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 9.

Art. 11w. 1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw Biuro może uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, przekazu telekomunikacyjnego, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:

1) art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.[14)]), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,
2) art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481), zwane dalej „danymi pocztowymi”,
3) art. 18 ust. 1–5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219), zwane dalej „danymi internetowymi”

– oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy lub usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną przekazuje nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 1, Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego albo upoważnionemu inspektorowi Biura, w tym za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej odbywa się bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, operatora pocztowego lub usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną lub przy niezbędnym ich udziale, jeżeli możliwość taka jest przewidziana w porozumieniu zawartym między ministrem właściwym do spraw wewnętrznych a tym podmiotem.

4. Udostępnienie Biuru danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, jeżeli:

1) wykorzystywane sieci telekomunikacyjne zapewniają:
   a) możliwość ustalenia osoby uzyskującej dane, ich rodzaju oraz czasu, w którym zostały uzyskane,
   b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające osobie nieuprawnionej dostęp do danych;
2) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem zadań wykonywanych przez Biuro albo prowadzonych przez nie czynności.

5. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego prowadzi rejestry wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych

[14)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935.

zawierające informacje identyfikujące inspektorów Biura uzyskujących te dane, ich rodzaj, cel uzyskania oraz czas, w którym zostały uzyskane. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Dane, o których mowa w ust. 1, które mają znaczenie dla postępowania karnego, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje prokuratorowi właściwemu miejscowo lub rzeczowo. Prokurator podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych danych.

7. Dane, o których mowa w ust. 1, które nie mają znaczenia dla postępowania karnego, podlegają niezwłocznemu, komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

Art. 11x. 1. Kontrolę nad uzyskiwaniem przez Biuro danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych sprawuje Sąd Okręgowy w Warszawie.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, sądowi, o którym mowa w ust. 1, w okresach półrocznych, sprawozdanie obejmujące:

1) liczbę przypadków pozyskania w okresie sprawozdawczym danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych oraz rodzaj tych danych;
2) kwalifikacje prawne czynów, w związku z zaistnieniem których wystąpiono o dane telekomunikacyjne, pocztowe lub internetowe.

3. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, Sąd Okręgowy w Warszawie może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi udostępnienie Biuru danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych.

4. Sąd Okręgowy w Warszawie informuje Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o wyniku kontroli w terminie 30 dni od jej zakończenia.

5. Kontroli, o której mowa w ust. 1, nie podlega uzyskiwanie danych na podstawie art. 11y ust. 1.

Art. 11y. 1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może uzyskiwać dane:

1) z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,

2) o których mowa w art. 161 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,
3) w przypadku użytkownika, który nie jest osobą fizyczną – numer zakończenia sieci oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego użytkownika,
4) w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione użytkownikowi

– oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Do udostępniania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, art. 11w ust. 2–7 stosuje się.

Art. 11z. 1. Biuro przy wykonywaniu swych zadań może korzystać z pomocy osób niebędących inspektorami i ekspertami Biura. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy Biuru, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Udostępnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i trybie określonych w art. 9.

3. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być udostępnione na żądanie prokuratora lub sądu, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w przypadku ujawnienia przez tę osobę faktu udzielania pomocy Biuru w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych; udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 9.

4. Za udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, osobom niebędącym inspektorami i ekspertami Biura może być przyznane wynagrodzenie.

5. Koszty podejmowanych przez Biuro czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie których ze względu na ochronę, o której mowa w niniejszej ustawie, nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówień publicznych, a także wynagrodzenia osób wymienionych w ust. 1, pokrywane są z tworzonego na ten cel funduszu operacyjnego.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, określi, w drodze zarządzenia, sposób tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, mając na uwadze zapewnienie efektywnego i celowego wydatkowania środków z tego funduszu.

7. Jeżeli w czasie korzystania i w związku z korzystaniem przez Biuro z pomocy osób, o których mowa w ust. 1, osoby te utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu albo szkodę w mieniu, odszkodowanie przysługuje w sposób i w trybie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 11za. Inspektor Biura i ekspert Biura podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 11zb. Inspektor Biura i ekspert Biura nie mogą podejmować dodatkowego zajęcia zarobkowego.

Art. 11zc. Inspektor Biura i ekspert Biura składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393).

Art. 11zd. Inspektor Biura i ekspert Biura są obowiązani poinformować Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o podjęciu przez małżonka lub osoby pozostające z nim we wspólnym gospodarstwie domowym zatrudnienia lub innych czynności zarobkowych w podmiotach świadczących usługi detektywistyczne lub ochrony osób i mienia oraz o objęciu w nich akcji lub udziałów, a także o fakcie bycia wykonawcą w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579) na rzecz organów i jednostek organizacyjnych nadzorowanych i podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o tym zdarzeniu.

Art. 11ze. Przynależność inspektora Biura i eksperta Biura do organizacji lub stowarzyszeń krajowych, zagranicznych albo międzynarodowych wymaga pisemnej zgody Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 11zf. Inspektor Biura i ekspert Biura są obowiązani powiadomić Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o planowanym wyjeździe zagranicznym poza obszar Unii Europejskiej.

Art. 11zg. 1. Inspektor Biura i ekspert Biura podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych dla funkcjonariusza służby, z której inspektor Biura lub ekspert Biura został oddelegowany do Biura, z tym że przełożonym dyscyplinarnym jest Inspektor Nadzoru Wewnętrznego. Przełożonym dyscyplinarnym Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego w pierwszej instancji odwołanie przysługuje do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez tego ministra służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Od orzeczenia oraz postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 11zh. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stosunku do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stosunku do oddelegowanych do Biura funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz komisję dyscyplinarną w stosunku do oddelegowanych do Biura strażaków Państwowej Straży Pożarnej spośród inspektorów Biura i ekspertów Biura. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stosunku do oddelegowanych do Biura funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz komisję dyscyplinarną w stosunku do oddelegowanych do Biura strażaków Państwowej Straży Pożarnej spośród inspektorów Biura lub ekspertów Biura.

Art. 11zi. 1. Uprawnienia i obowiązki inspektorów Biura i ekspertów Biura określone w art. 11za–11zg stosuje się odpowiednio do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

2. W zakresie rozpatrywania spraw dotyczących uprawnień i obowiązków Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru

Wewnętrznego, o których mowa w ust. 1, decyzje podejmuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

3. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 11zc, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego i zastępca Inspektora Nadzoru Wewnętrznego składają ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 11zj. W sprawach wynikających ze stosunku służbowego Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, jeżeli są oddelegowanymi funkcjonariuszami, uprawnienia przełożonego właściwego w sprawach osobowych wynikające z odrębnych przepisów przysługują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 11zk. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej i ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2017 r. poz. 1007) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36^4 w ust. 8 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Inspektor Nadzoru Wewnętrznego;”;

2) w art. 36^5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie pobiera się opłat od wniosków o wydanie odpisu księgi wieczystej, wyciągu z księgi wieczystej, zaświadczenia o zamknięciu księgi wieczystej oraz wniosku o wyszukanie ksiąg wieczystych złożonego przez podmioty, o których mowa w art. 36^4 ust. 8 pkt 1–6, 7a, 8–17 oraz 19, lub organ administracji rządowej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261) w art. 1 w ust. 2 po pkt 5a dodaje się pkt 5b i 5c w brzmieniu:

„5b) Biurze Spraw Wewnętrznych Policji,

5c) Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.[15)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Policja składa się z następujących rodzajów służb: kryminalnej, śledczej, spraw wewnętrznych, prewencyjnej oraz wspomagającej działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym.”;

2) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Biuro Spraw Wewnętrznych Policji, zwane dalej „BSWP”, jest jednostką organizacyjną Policji służby spraw wewnętrznych realizującą na obszarze całego kraju zadania w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości popełnianej przez policjantów i pracowników Policji oraz przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu popełnianych na szkodę Policji, określonych w art. 296-306 Kodeksu karnego, a także wykrywania i ścigania sprawców tych przestępstw, a także – w zakresie zleconym przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu lub strażaków i pracowników Państwowej Straży Pożarnej.

2. Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji, zwany dalej „Komendantem BSWP”, jest organem Policji podległym Komendantowi Głównemu Policji, kieruje BSWP i jest przełożonym policjantów BSWP.

3. Siedzibą Komendanta BSWP jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Komendanta BSWP powołuje, spośród oficerów Policji, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Zastępców Komendanta BSWP powołuje, spośród oficerów Policji, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta BSWP.

6. W razie zwolnienia stanowiska Komendanta BSWP minister właściwy do spraw wewnętrznych, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków Komendanta BSWP, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu oficerowi spośród policjantów BSWP.

[15)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 708, 768, 1086 i 1321.

7. W celu realizacji zadań określonych w ust. 1 Komendant BSWP współdziała z innymi jednostkami organizacyjnymi Policji oraz właściwymi organami i instytucjami, w tym innych państw.

8. Komendant BSWP jest obowiązany niezwłocznie przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, za pośrednictwem Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, informacje i materiały mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[16)]).

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Komendanta BSWP.

10. Komendant BSWP przedstawia corocznie do dnia 31 stycznia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności BSWP.”;

3) po art. 6d dodaje się art. 6da w brzmieniu:

„Art. 6da. Policjant oraz osoba powoływana na stanowiska, o których mowa w art. 5a ust. 4 i 5, art. 5b ust. 2 i 5, art. 6b ust. 1–3, art. 6c ust. 1–4, art. 6d ust. 1, 2, 6 i 7 oraz art. 8 ust. 2, a także mianowana na stanowisko dyrektora i zastępcy dyrektora komórki organizacyjnej oraz naczelnika, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Weryfikacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, może być prowadzona także wobec policjanta oraz osoby zajmujących te stanowiska.”;

4) w art. 6e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odwołać ze stanowiska, o którym mowa w art. 5a ust. 4 i 5, art. 5b ust. 4 i 5, art. 6b ust. 1, 2 i 5, art. 6c ust. 1–4, 6 i 7 oraz art. 6d ust. 1, 2 i 6, można w każdym czasie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

[16)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

„3. Policjanta odwołanego ze stanowiska przenosi się do dyspozycji przełożonego policjanta uprawnionego do odwołania ze stanowiska, z zastrzeżeniem, że policjanta odwołanego ze stanowiska Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendanta wojewódzkiego i Komendanta Stołecznego Policji przenosi się do dyspozycji Komendanta Głównego Policji. Policjant przez okres 6 miesięcy ma prawo do uposażenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem.”;

5) dodaje się art. 6i w brzmieniu:

„Art. 6i. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, w szczególności:

1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne uzbrojenie, wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;
2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren jednostki organizacyjnej Policji, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;
3) przekazywać dane policjantów objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
   a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,
   b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3,

c) wystąpieniem o mianowanie na stopnie generalnego inspektora Policji i nadinspektora Policji,

d) wystąpieniem o przedterminowe mianowanie w korpusie oficerów młodszych i starszych w Policji,

e) wystąpieniem o wyróżnienie, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),

f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;

4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;

6) w art. 7:

a) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, organizację, rzeczowy i miejscowy zakres działania oraz zasady współdziałania BSWP z innymi jednostkami organizacyjnymi Policji.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Regulaminy komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji ustala właściwy dla nich komendant Policji w porozumieniu z właściwym przełożonym. Regulamin komendy wojewódzkiej Policji nie stanowi części regulaminu urzędu wojewódzkiego.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Regulamin BSWP ustala minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

7) w art. 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do Komendanta CBŚP oraz Komendanta BSWP.”;

8) w art. 11 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do Komendanta CBŚP oraz Komendanta BSWP.”;

9) w art. 12:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Policji określa zasady naliczeń etatowych w Policji, z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa zasady naliczeń etatowych w BSWP.”;

10) w art. 14 w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Administrator danych, o których mowa w ust. 4, jest obowiązany udostępnić dane osobowe policjantowi wskazanemu w imiennym upoważnieniu Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendantów wojewódzkich Policji lub uprawnionego policjanta, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej.”;

11) w art. 19:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, sąd okręgowy może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP albo Komendanta BSWP, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, albo na pisemny wniosek komendanta wojewódzkiego Policji, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę składającego wniosek organu Policji.”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 1, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do właściwego miejscowo sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie.”,

c) w ust. 8 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP albo komendanta wojewódzkiego Policji, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 1, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny tej kontroli.”,

d) ust. 9a otrzymuje brzmienie:

„9a. Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa w ust. 1, 3, 8 i 9, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 3.”,

e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Wnioski, postanowienia, pisemne zgody i zarządzenia, o których mowa w ust. 1, 3, 8 i 9, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWP, Komendant BSWP przekazuje do wiadomości Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.”,

f) w ust. 15 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 1, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej.”,

g) w ust. 15f pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;

2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem

zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi te materiały.”;

12) w art. 19a:

a) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę organu Policji składającego wniosek, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności.”,

b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności na czas nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.”,

c) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Zarządzenia, pisemne zgody i wnioski, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWP, Komendant BSWP przekazuje do wiadomości Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.”,

e) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi okręgowemu, o którym mowa w ust. 3, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

13) w art. 19b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu udokumentowania przestępstw, o których mowa w art. 19 ust. 1, albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, oraz informacja o nakazie zaniechania czynności, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWP, Komendant BSWP przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,

c) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 2, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1.”;

14) w art. 20:

a) w ust. 2aa, 2ab i 19 wyraz „INTERPOL” zastępuje się wyrazem „Interpol”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Informacje i dane, o których mowa w ust. 3, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP albo komendanta wojewódzkiego Policji przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu.”,

c) w ust. 5a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– udostępnia się nieodpłatnie, w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP albo komendanta wojewódzkiego Policji lub upoważnionych przez nich pisemnie funkcjonariuszy.”,

d) w ust. 11 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Sąd, który wydał postanowienie o udostępnieniu informacji i danych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP albo Komendanta BSWP, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zawiesić, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 10, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych.”;

15) art. 20b otrzymuje brzmienie:

„Art. 20b. 1. Udzielenie informacji o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić:

1) w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności;

2) w związku ze współpracą prowadzoną z innymi organami, służbami lub instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym także w związku z prowadzoną współpracą z organami i służbami innych państw w trybie i zakresie określonym w umowach i porozumieniach międzynarodowych.

2. Udzielenie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w trybie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, może nastąpić:

1) na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego;
2) w przypadku gdy ustawa nakłada obowiązek udzielenia lub umożliwia udzielenie takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadku gdy zatajenie takiej informacji prowadziłoby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

3. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 20 ba.”;

16) po art. 20b dodaje się art. 20ba w brzmieniu:

„Art. 20ba. 1. Komendant Główny Policji może zezwalać:

1) byłym i obecnym funkcjonariuszom i pracownikom Policji, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w ust. 5,
2) osobom oddelegowanym do Policji, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
3) osobom udzielającym funkcjonariuszom Policji pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych

– na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sytuacji, o których mowa w art. 19, art. 19a, art. 19b, art. 20b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 20c, z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy lub prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U.

z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne" lub „ściśle tajne" pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występek przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – Komendant Główny Policji, na wniosek prokuratora lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jeżeli minister właściwy do spraw wewnętrznych stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest uzasadnione, Komendant Główny Policji jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych stosuje się tryb określony w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. W przypadku Komendanta Głównego Policji, Komendanta BSWP oraz ich zastępców, a także, w zakresie wynikającym z art. 11j ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, funkcjonariuszy BSWP, zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.";

17) w art. 20c w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) policjantowi wskazanemu w pisemnym wniosku Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendanta wojewódzkiego Policji albo osoby przez nich upoważnionej;";

18) uchyla się art. 21;

19) w art. 21d w ust. 2 skreśla się wyrazy „osób określonych w art. 94§1 Kodeksu karnego,";

20) w art. 22 ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. Udostępnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i trybie określonych w art. 20ba.

1b. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być udostępnione, na żądanie prokuratora lub sądu, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w przypadku ujawnienia przez tę osobę faktu udzielania pomocy Policji w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych; udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 20ba.”;

21) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do mianowania policjanta na stanowiska służbowe, przenoszenia oraz zwalniania z tych stanowisk właściwi są przełożeni: Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, komendanci wojewódzcy i powiatowi (miejscy) Policji oraz komendanci szkół policyjnych.”;

22) w art. 34 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP albo Komendant BSWP może wyrazić zgodę na mianowanie na stanowisko służbowe policjanta, także w służbie przygotowawczej, przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na tym stanowisku, przy spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia.”;

23) w art. 35a po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. W stosunku do policjantów pełniących służbę lub ubiegających się o podjęcie służby w BSWP test i badania zarządza Komendant BSWP.”;

24) w art. 36:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do przenoszenia lub delegowania policjanta właściwi są: Komendant Główny Policji na obszarze całego państwa, Komendant CBŚP w odniesieniu do policjanta CBŚP w ramach tej jednostki organizacyjnej, Komendant BSWP w odniesieniu do policjanta BSWP w ramach tej jednostki organizacyjnej, komendant wojewódzki Policji na obszarze właściwego województwa, komendant powiatowy (miejski) Policji na obszarze właściwego powiatu (miasta). Jeżeli przeniesienie

między województwami, a także między CBŚP a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji oraz między BSWP a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji następuje w związku z porozumieniem zainteresowanych przełożonych i policjanta, przeniesienia dokonuje komendant wojewódzki Policji właściwy dla województwa, w którym policjant ma pełnić służbę, w przypadku przeniesienia do CBŚP – Komendant CBŚP, a w przypadku przeniesienia do BSWP – Komendant BSWP.

3. Czas delegacji nie może przekraczać 6 miesięcy. Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP albo Komendant BSWP w wyjątkowych przypadkach może przedłużyć czas delegacji do 12 miesięcy.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Policjant może być oddelegowany do wykonywania zadań służbowych poza Policją w celu realizacji zadań określonych w ustawie lub zadań Policji wynikających z obowiązujących Rzeczpospolitą Polską umów i zobowiązań międzynarodowych.

4b. Policjant może być oddelegowany do:

1) urzędu krajowego obsługującego organ władzy publicznej, w którym są wykonywane zadania o charakterze określonym w ust. 4a, zwanego dalej „instytucją krajową”;
2) urzędu, organizacji lub instytucji międzynarodowej albo państwa obcego, w których są wykonywane zadania, o których mowa w ust. 4a, zwanych dalej „instytucją zagraniczną”.

4c. Oddelegowanie policjanta do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 36a–36p.”,

c) uchyla się ust. 5 i 6;

25) po art. 36 dodaje się art. 36a–36p w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie policjanta do wykonywania zadań służbowych poza Policją mogą wystąpić:

1) organy Policji lub kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji;
2) instytucje krajowe;
3) instytucje zagraniczne.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać nazwę instytucji, komórki organizacyjnej oraz nazwę stanowiska przeznaczonego dla policjanta lub pełnionej funkcji, opis kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji, zakres wykonywanych zadań, przewidywany okres oddelegowania oraz określenie należności pieniężnych i innych świadczeń przysługujących oddelegowanemu policjantowi. Wniosek instytucji zagranicznej powinien dodatkowo zawierać określenie uprawnień i należności przysługujących oddelegowanemu policjantowi w tej instytucji.

3. W przypadku policjanta, który ma zostać oddelegowany za granicę do wykonywania zadań zleconych przez instytucję zagraniczną albo zadań wynikających z programów finansowanych ze środków funduszy Unii Europejskiej, gdy okres oddelegowania ma trwać co najmniej rok, a wykonywanie zadań nie wymaga objęcia przez policjanta stanowiska w instytucji zagranicznej, wniosek powinien dodatkowo określać zakres uprawnień i należności, jakie przysługują oddelegowanemu policjantowi lub jego jednostce organizacyjnej Policji od instytucji finansującej, przez którą należy rozumieć instytucję krajową albo instytucję zagraniczną, w tym organizację międzynarodową, inną niż podmiot oddelegowujący lub podmiot, do którego następuje oddelegowanie, finansującą wykonywanie zadań, o których mowa w art. 36 ust. 4a.

4. Wniosek składa się nie później niż 14 dni przed przewidywanym dniem oddelegowania policjanta do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej.

Art. 36b. Oddelegowanie do wykonywania zadań służbowych poza Policją następuje po zapoznaniu się policjanta z treścią wniosku oraz po wyrażeniu przez niego zgody na oddelegowanie w formie pisemnego oświadczenia wskazującego nazwę instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej, nazwę stanowiska służbowego lub pełnionej funkcji, a także okres oddelegowania.

Art. 36c. 1. W przypadku gdy oddelegowanie policjanta do instytucji zagranicznej jest poprzedzone postępowaniem kwalifikacyjnym przewidzianym

w umowie międzynarodowej lub przepisach prawa Unii Europejskiej, policjant zwraca się pisemnie do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o wyrażenie zgody na uczestnictwo w tym postępowaniu.

2. W przypadku pozytywnie zakończonego postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, oddelegowanie policjanta do instytucji zagranicznej następuje po przedstawieniu Komendantowi Głównemu Policji kontraktu z instytucją zagraniczną.

3. W razie otrzymania przez policjanta od instytucji zagranicznej propozycji przedłużenia kontraktu lub gdy policjant ubiega się o kolejny kontrakt w instytucji zagranicznej, stosuje się odpowiednio ust. 1.

Art. 36d. Komendant Główny Policji może z własnej inicjatywy oddelegować policjanta do wykonywania zadań służbowych poza Policją.

Art. 36e. 1. Komendant Główny Policji w razie uwzględnienia wniosku:

1) uzgadnia z instytucją krajową lub instytucją zagraniczną obsadę personalną stanowiska służbowego określonego we wniosku albo pełnioną funkcję, po uprzednim uzyskaniu od policjanta pisemnego oświadczenia, o którym mowa w art. 36b, jeśli kwestie te nie zostały wcześniej uzgodnione;
2) zwalnia policjanta z zajmowanego stanowiska służbowego, z jednoczesnym przeniesieniem go do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych;
3) zalicza, do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących policjantowi w okresie oddelegowania, stanowisko służbowe w instytucji krajowej określone we wniosku do odpowiedniej grupy zaszeregowania oraz ustala policyjny stopień etatowy, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych policjantów;
4) oddelegowuje policjanta do wykonywania zadań służbowych poza Policją, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 11g ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, policjantowi służy odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Komendant Główny Policji nie uwzględnia wniosku, jeżeli wskazane w nim stanowisko, charakter lub zakres zadań, jakie miałby wykonywać policjant oddelegowany poza Policję, nie odpowiada zadaniom określonym w ustawie oraz zadaniom wynikającym z obowiązujących Rzeczpospolitą Polską umów i zobowiązań międzynarodowych.

Art. 36f. 1. Warunkiem oddelegowania policjanta do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej jest wyznaczenie go na stanowisko służbowe lub do pełnienia funkcji, zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 36a ust. 2.

2. Instytucja krajowa lub instytucja zagraniczna może przenieść oddelegowanego policjanta na inne stanowisko służbowe niż określone we wniosku o oddelegowanie, jeżeli na stanowisku tym są wykonywane zadania, o których mowa w art. 36 ust. 4a. W takim przypadku przepisy art. 36a–36e i art. 36g stosuje się odpowiednio.

Art. 36g. 1. Komendant Główny Policji odwołuje policjanta z oddelegowania w przypadku konieczności zwolnienia go ze służby w Policji, zawiadamiając o tym odpowiednio instytucję krajową, instytucję zagraniczną lub instytucję finansującą.

2. Komendant Główny Policji, na uzasadniony wniosek instytucji krajowej, instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej, odwołuje policjanta z oddelegowania bez jego zgody. Właściwa instytucja, składając Komendantowi Głównemu Policji wniosek o odwołanie policjanta z oddelegowania, zawiadamia o tym policjanta. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Komendant Główny Policji odwołuje policjanta z oddelegowania do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej na jego wniosek, zawiadamiając odpowiednio właściwą instytucję. Odwołanie następuje w terminie do 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

4. Komendant Główny Policji, z uwagi na uzasadnione potrzeby Policji, może odwołać policjanta z oddelegowania bez jego zgody, zawiadamiając o tym instytucję krajową, instytucję zagraniczną lub instytucję finansującą oraz policjanta. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia zawiadomienia.

5. Terminy, o których mowa w ust. 2–4, mogą być skracane za porozumieniem Komendanta Głównego Policji, instytucji krajowej, instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej oraz zainteresowanego policjanta.

Art. 36h. 1. Po odwołaniu policjanta z oddelegowania przełożony właściwy w sprawach osobowych mianuje go na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem.

2. Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w Policji policjanta, o którym mowa w art. 36g, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w instytucji krajowej. Nie dotyczy to policjanta, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 3–5 oraz ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 8 albo wobec którego orzeczono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.

Art. 36i. 1. Policjant w okresie oddelegowania do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej podlega przełożonemu właściwemu w sprawach osobowych, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

2. Przepis ust. 1 nie narusza uprawnień przełożonego, któremu policjant podlega z tytułu zajmowania stanowiska służbowego albo pełnienia funkcji w instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej.

Art. 36j. 1. Policjant oddelegowany do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej zachowuje prawo do urlopu w wymiarze i na zasadach określonych w ustawie.

2. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej przysługuje urlop w wymiarze i na zasadach obowiązujących w tej instytucji.

3. Policjant oddelegowany do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej jest obowiązany informować na piśmie przełożonego właściwego w sprawach osobowych o wymiarze urlopu przysługującego i wykorzystanego w instytucji zagranicznej.

4. Policjantowi odwołanemu z oddelegowania w instytucji zagranicznej przysługuje urlop uzupełniający w wymiarze odpowiadającym różnicy pomiędzy wymiarem urlopu wypoczynkowego i dodatkowego, ustalonego na podstawie ustawy, a wymiarem urlopu przysługującego mu w instytucji zagranicznej.

Art. 36k. 1. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne należności pieniężne, w wysokości i na warunkach określonych w ustawie.

2. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej położonej poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej Policji, w której policjant pełnił dotychczas służbę, przysługują z tego tytułu należności przewidziane dla policjanta delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Instytucja krajowa wypłaca oddelegowanemu policjantowi:

1) uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami do uposażenia;
2) nagrody roczne za okres oddelegowania;
3) nagrody motywacyjne;
4) należności z tytułu podróży służbowych oraz oddelegowania, o którym mowa w ust. 2.

4. Świadczenia i należności pieniężne niewymienione w ust. 3 przyznaje i wypłaca jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pełnił służbę bezpośrednio przed oddelegowaniem.

Art. 36l. Do policjanta oddelegowanego do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach analogicznych do zajmowanego przez niego stanowiska służbowego, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień, odpowiedzialności materialnej pracowników, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, a także funduszu nagród, z wyłączeniem pozostałych przepisów w sprawie wynagrodzeń oraz innych świadczeń i należności pieniężnych wynikających ze stosunku pracy.

Art. 36m. 1. Policjant w czasie oddelegowania do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej zachowuje prawo do uposażenia zasadniczego, dodatków do uposażenia o charakterze stałym i innych należności pieniężnych należnych na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających

wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.

2. Policjantowi, o którym mowa w ust. 1, przysługują również:

1) należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej;
2) zwrot kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego;
3) ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania;
4) zwrot kosztów leczenia.

3. Uposażenie oraz świadczenia i należności pieniężne, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 3, nie przysługują policjantowi otrzymującemu za granicą wynagrodzenie na podstawie kontraktu zawartego z instytucją zagraniczną lub instytucją finansującą.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do policjanta oddelegowanego za granicę do wykonywania zadań zleconych przez instytucję zagraniczną albo zadań wynikających z programów finansowanych ze środków funduszy Unii Europejskiej, gdy okres oddelegowania trwa co najmniej rok, a wykonywanie zadań nie wymaga objęcia przez policjanta stanowiska w instytucji zagranicznej, w przypadku gdy wynagrodzenie to jest refundowane jednostce organizacyjnej Policji przez instytucję finansującą.

Art. 36n. 1. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej przysługują diety na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki, zwrot kosztów noclegów, przejazdów i dojazdów oraz innych niezbędnych wydatków uznanych przez Komendanta Głównego Policji, na warunkach określonych w przepisach w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, policjant otrzymuje z tytułu podróży odbywanych:

1) w związku z rozpoczęciem i zakończeniem służby w instytucji zagranicznej;
2) w celu załatwienia w kraju lub w innym państwie spraw służbowych na polecenie lub za zgodą Komendanta Głównego Policji;

3) w razie śmierci pozostających w kraju członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy na podstawie ustawy, a w innych przypadkach losowych – za zgodą Komendanta Głównego Policji;

4) w celu wykorzystania urlopu wypoczynkowego w kraju, raz na 2 lata, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby w instytucji zagranicznej, z wyłączeniem ostatniego roku tej służby.

3. Zwrot kosztów przewozu nie przysługuje, jeżeli z tytułu podróży, o której mowa w ust. 2 pkt 1, policjant otrzymał zwrot kosztów przejazdu ustalony z uwzględnieniem stawek za kilometr przebiegu pojazdu, określony na podstawie przepisów w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

Art. 36o. Należności i świadczenia, o których mowa w art. 36m ust. 2, nie przysługują, jeżeli policjant otrzymuje od instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej świadczenia pieniężne na cele analogiczne do określonych w tych przepisach.

Art. 36p. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności przysługujących policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej, o których mowa w art. 36m ust. 2, oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, a także sposób i zakres składania informacji przełożonemu w związku z oddelegowaniem do instytucji zagranicznej, mając na względzie zapewnienie sprawnej i terminowej wypłaty należności.”;

26) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienia ze służby na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 5 dokonuje właściwy komendant wojewódzki Policji, Komendant CBŚP albo Komendant BSWP.”;

27) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na pierwszy stopień oficerski, z zastrzeżeniem art. 56 ust. 3, oraz na stopnie generalnego inspektora Policji i nadinspektora Policji mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Na pozostałe stopnie oficerskie w służbie spraw wewnętrznych mianuje minister właściwy do spraw wewnętrznych. Natomiast na pozostałe stopnie oficerskie mianuje Komendant Główny Policji.”;

28) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. W przypadku planowanego przedterminowego mianowania na stopnie policyjne w korpusie oficerów młodszych Policji i korpusie oficerów starszych Policji właściwy przełożony może wystąpić do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o dokonanie weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

29) w art. 52 w ust. 3 skreśla się wyrazy „ust. 4” i „ust. 1”;

30) w art. 62 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”;

31) w art. 71a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za stan bezpieczeństwa i higieny służby w stosunku do podległych policjantów odpowiadają Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, komendanci wojewódzcy Policji, Komendant Stołeczny Policji, komendanci powiatowi (miejscy) Policji, komendanci rejonowi Policji, dyrektor instytutu badawczego, Komendant Wyższej Szkoły Policji i komendanci szkół policyjnych.”;

32) w art. 110 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Komendant Główny Policji przyznaje nagrody roczne Komendantowi CBŚP, komendantom wojewódzkim Policji (Komendantowi Stołecznemu Policji), komendantom szkół policyjnych i ich zastępcom oraz rektorowi i prorektorowi Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Komendantowi BSWP przyznaje nagrodę roczną, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

33) w art. 133:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przełożonym dyscyplinarnym policjanta oddelegowanego do pełnienia służby w Biurze Nadzoru Wewnętrznego jest Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, z wyłączeniem możliwości orzekania kar określonych w art. 134 pkt 3–6, które wymierza przełożony, o którym mowa w art. 32 ust.

1. Przepisy art. 135d ust. 2, art. 135h ust. 2, art. 135k ust. 4, art. 135r ust. 9 oraz art. 135s ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3b. Przełożonym dyscyplinarnym Komendanta BSWP i jego zastępcy jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, z wyłączeniem możliwości orzekania kar określonych w art. 134 pkt 3–6, które wymierza przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1. Przepisy art. 135d ust. 2, art. 135h ust. 2, art. 135k ust. 4, art. 135r ust. 9 oraz art. 135s ust. 5 stosuje się odpowiednio.”,

b) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Komendant Główny Policji – w stosunku do Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji, komendanta szkoły policyjnej i dowódcy kontyngentu policyjnego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.[17)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw oraz ściganie, w zakresie wynikającym z art. 11j ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, sprawców czynów określonych w pkt 4 lit. f–h, w przypadku, gdy czyny te dotyczą funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej, popełnionych w związku z wykonywaniem przez nich czynności służbowych;”;

2) po art. 3a dodaje się art. 3b i art. 3c w brzmieniu:

„Art. 3b. Funkcjonariusze Straży Granicznej oraz osoby powoływane na stanowiska, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, art. 3c ust. 2 i 5 oraz art. 5 ust. 2 i 5, a także mianowane na stanowiska dyrektora i zastępcy dyrektora komórki organizacyjnej oraz naczelnika, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw

[17)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 768, 1086 i 1321.

wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.18[j]). Weryfikacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, może być prowadzona także wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz osób zajmujących te stanowiska.

Art. 3c. 1. BSWSG jest jednostką organizacyjną Straży Granicznej realizującą na obszarze całego kraju zadania w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości popełnianej przez funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu popełnianych na szkodę Straży Granicznej, określonych w art. 296–306 Kodeksu karnego oraz wykrywania i ścigania sprawców tych przestępstw, a także – w zakresie zleconym przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków i pracowników Państwowej Straży Pożarnej.

2. Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zwany dalej „Komendantem BSWSG", jest organem Straży Granicznej podległym Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, kieruje BSWSG i jest przełożonym funkcjonariuszy BSWSG.

3. Siedzibą Komendanta BSWSG jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Komendanta BSWSG powołuje, spośród oficerów Straży Granicznej, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Zastępców Komendanta BSWSG powołuje, spośród oficerów Straży Granicznej, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta BSWSG.

6. Odwołać ze stanowiska, o którym mowa w ust. 2 i 5, można w każdym czasie. Odwołanego funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 2 i 5, przenosi się do dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej. Przepisy art. 39a ust. 1 zdanie drugie oraz art. 39a ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

7. W razie zwolnienia stanowiska Komendanta BSWSG minister właściwy do spraw wewnętrznych, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków Komendanta BSWSG, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub oficerowi wyznaczonemu spośród funkcjonariuszy BSWSG.

[18)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

8. W celu realizacji zadań określonych w ust. 1 Komendant BSWSG współdziała z innymi jednostkami organizacyjnymi Straży Granicznej oraz właściwymi organami i instytucjami, w tym innych państw.

9. Organizację, rzeczowy i miejscowy zakres działania oraz zasady współdziałania BSWSG z innymi jednostkami organizacyjnymi Straży Granicznej określa Komendant Główny Straży Granicznej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.

10. Regulamin BSWSG ustala minister właściwy do spraw wewnętrznych.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Komendanta BSWSG.

12. Komendant BSWSG jest obowiązany niezwłocznie przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, za pośrednictwem Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, informacje i materiały mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

13. Komendant BSWSG przedstawia corocznie do dnia 31 stycznia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności BSWSG.”;

3) w art. 5a w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) BSWSG wykonuje Komendant BSWSG.”;

4) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. Kierownicy jednostek organizacyjnych Straży Granicznej są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, w szczególności:

1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne uzbrojenie, wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;

2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a

także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;

3) przekazywać dane funkcjonariuszy Straży Granicznej objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
   a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,
   b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a,
   c) wystąpieniem o mianowanie na stopnie generała brygady Straży Granicznej (kontradmirała Straży Granicznej) oraz generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirała Straży Granicznej),
   d) wystąpieniem o przedterminowe mianowanie w korpusie oficerów w Straży Granicznej,
   e) wystąpieniem o wyróżnienie, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),
   f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;
4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;

5) w art. 6:
   a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      „2) określa liczbę i rodzaj etatów w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, zastrzeżeniem ust. 2a;”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa liczbę i rodzaj etatów w BSWSG.”;

6) w art. 9 w ust. 1b zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Administrator danych, o których mowa w ust. 1a, jest obowiązany udostępnić dane, z zastrzeżeniem ust. 1d, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG, komendanta oddziału Straży Granicznej lub upoważnionego funkcjonariusza, okazanego przez funkcjonariusza wraz z legitymacją służbową.”;

7) w art. 9b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Udostępnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i w trybie określonych w art. 9da.

3. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być udostępnione, na żądanie prokuratora lub sądu, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w przypadku ujawnienia przez tę osobę faktu udzielania pomocy Straży Granicznej w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych; udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 9da.”;

8) art. 9d otrzymuje brzmienie:

„Art. 9d. 1. Udzielenie informacji o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić:

1) w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności;

2) w związku ze współpracą prowadzoną z innymi organami, służbami lub instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym także w związku z prowadzoną współpracą z organami i służbami innych państw w trybie i zakresie określonym w umowach i porozumieniach międzynarodowych.

2. Udzielenie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w trybie, o którym mowa w art. 9 ust. 1a, może nastąpić:

1) na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego;
2) w przypadku gdy ustawa nakłada obowiązek udzielenia lub umożliwia udzielenie takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach gdy zatajenie takiej informacji prowadziłoby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

3. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 9da.";

9) po art. 9d dodaje się art. 9da w brzmieniu:

„Art. 9da. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może zezwalać:

1) byłym i obecnym funkcjonariuszom i pracownikom Straży Granicznej, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w ust. 5,
2) osobom oddelegowanym do Straży Granicznej, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
3) osobom udzielającym funkcjonariuszom Straży Granicznej pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych

– na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sytuacji, o których mowa w art. 9d ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 9e, art. 9f, art. 9g i art. 10b, z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy lub prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U.

z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne" lub „ściśle tajne" pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występek przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek prokuratora lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jeżeli minister właściwy do spraw wewnętrznych stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest uzasadnione, Komendant Główny Straży Granicznej jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych stosuje się tryb określony w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. W przypadku Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG oraz ich zastępców a także, w zakresie wynikającym z art. 11j ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, funkcjonariuszy BSWSG, zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.";

10) w art. 9e:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) określonych w art. 228, art. 229 i art. 231 Kodeksu karnego, popełnionych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej w związku z wykonywaniem obowiązków

służbowych, a także funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej w przypadku, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4a,”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, sąd, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Komendanta BSWSG, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, albo na pisemny wniosek komendanta oddziału Straży Granicznej, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora okręgowego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Komendant Główny Straży Granicznej lub Komendant BSWSG, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego,”,

c) w ust. 9 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG lub komendanta oddziału Straży Granicznej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 1, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.”,

d) ust. 10 i 10a otrzymują brzmienie:

„10. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG lub komendanta oddziału Straży Granicznej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 1, może, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 9, wydawać kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.

10a. Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG albo komendant oddziału Straży Granicznej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”,

e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b w brzmieniu:

„10b. Wnioski, postanowienia, pisemne zgody i zarządzenia, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG, Komendant BSWSG przekazuje do wiadomości Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.”,

f) w ust. 16 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 1, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej.”,

g) w ust. 16f pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG albo komendant oddziału Straży Granicznej zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;

2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG albo komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje prokuratorowi te materiały.”;

11) w art. 9f:

a) w ust. 1 pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1) określone w art. 228 i art. 229 Kodeksu karnego, popełnione przez funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej w związku

z wykonywaniem obowiązków służbowych, a także funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej w przypadku, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4a,

1a) określone w art. 229 Kodeksu karnego, popełnione przez osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej, a także funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej w przypadku, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4a,”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1–2 w odniesieniu do funkcjonariuszy i pracowników BSWSG oraz w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, 2b, 2c i 3–5, Komendant BSWSG w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1–2, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej zarządzającego te czynności, którego na bieżąco informuje o ich wynikach.”,

c) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 3, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.”,

d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej, wiarygodnych informacji o

przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1, Komendant BSWSG w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Zarządzenia, pisemne zgody i wnioski, o których mowa w ust. 3, 4 i 4a w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG, Komendant BSWSG przekazuje do wiadomości Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.”,

f) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje właściwemu prokuratorowi okręgowemu, o którym mowa w ust. 3, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

12) w art. 9g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu udokumentowania przestępstw, o których mowa w art. 9e ust. 1, albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, oraz informacja o nakazie zaniechania czynności, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG, Komendant BSWSG przekazuje do wiadomości Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.”,

c) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje prokuratorowi okręgowemu, o którym mowa w ust. 2, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1.”;

13) w art. 10b:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszowi wskazanemu w pisemnym wniosku Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG lub komendanta oddziału Straży Granicznej albo osoby przez nich upoważnionej;”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG i komendant oddziału Straży Granicznej prowadzą rejestry wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych zawierające informacje identyfikujące jednostkę organizacyjną Straży Granicznej i funkcjonariusza uzyskującego te dane, ich rodzaj, cel uzyskania oraz czas, w którym zostały uzyskane. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Dane, o których mowa w ust. 1, które mają znaczenie dla postępowania karnego, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazują prokuratorowi właściwemu miejscowo lub rzeczowo. Prokurator podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych danych.”;

14) w art. 10c:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG albo komendanta oddziału Straży Granicznej przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej składającego wniosek.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Sąd, który wydał postanowienie o udostępnieniu informacji i danych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej lub w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG na wniosek Komendanta BSWSG, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 9e ust. 12 stosuje się odpowiednio.”;

15) art. 10e otrzymuje brzmienie:

„Art. 10e. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 4–5d i 10, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej może zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania czynności przez Straż Graniczną, z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.

2. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.”;

16) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do mianowania funkcjonariusza na stanowisko służbowe, przenoszenia na inne stanowisko oraz zwalniania z tego stanowiska właściwi są przełożeni: Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG,

komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej oraz komendanci ośrodków Straży Granicznej.”;

17) w art. 39b w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) BSWSG zarządza Komendant BSWSG.”;

18) w art. 41:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusza można oddelegować do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną:

1) do pracy w celu wykonywania zadań określonych w ustawie, w szczególności związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku publicznego lub wykonywaniem czynności w sprawach cudzoziemców;

2) w Biurze Nadzoru Wewnętrznego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 41b–41l.”,

c) uchyla się ust. 3;

19) po art. 41 dodaje się art. 41a–41l w brzmieniu:

„Art. 41a. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach oddelegowania funkcjonariusza do pracy poza Strażą Graniczną, zwanego dalej „oddelegowaniem”, oraz odwołania z tego oddelegowania, z zastrzeżeniem art. 11g ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 41b. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza występuje kierownik urzędu państwowego, a w przypadku oddelegowania do urzędu administracji rządowej – dyrektor generalny tego urzędu.

2. W przypadku oddelegowania funkcjonariusza do pracy do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych w celu pełnienia

służby w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 161 i 476) z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, występuje Komendant Główny Straży Granicznej. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do dyrektora generalnego służby zagranicznej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać nazwę urzędu państwowego, wyznaczone stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny dla funkcjonariusza, wysokość wynagrodzenia, kwalifikacje zawodowe oraz zakres wykonywanych zadań i obowiązków. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać wskazanie funkcjonariusza proponowanego do oddelegowania.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć oddelegowania funkcjonariusza do wykonywania pracy w urzędach państwowych, w których wykonywane są zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku publicznego lub wykonywane są czynności w sprawach cudzoziemców.

5. Wniosek o oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw administracji publicznej może dotyczyć wyłącznie stanowisk, na których w myśl odrębnych przepisów mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 41c. Oddelegowanie następuje po wyrażeniu przez funkcjonariusza zgody w formie pisemnego oświadczenia wskazującego nazwę urzędu państwowego i stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny, na którym funkcjonariusz godzi się wykonywać zadania, a także okres wykonywania tych zadań.

Art. 41d. Uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 41b ust. 1, można odmówić, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Straży Granicznej, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 41e. 1. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 41b ust. 1:

1) zalicza się – do celów związanych z pełnieniem służby w Straży Granicznej oraz obliczania uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących funkcjonariuszowi w okresie oddelegowania –

stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny określone we wniosku, o którym mowa w art. 41b ust. 1, do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz ustala stopień etatowy, do którego zaszeregowuje to stanowisko lub stopień dyplomatyczny, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych funkcjonariuszy Straży Granicznej do grup uposażenia zasadniczego;

2) uzgadnia się z osobą, o której mowa w art. 41b ust. 1 i 2, kandydaturę funkcjonariusza proponowanego do oddelegowania do wykonywania pracy w urzędzie państwowym, po uprzednim uzyskaniu od funkcjonariusza oświadczenia o wyrażeniu zgody na oddelegowanie.

2. Oddelegowanie funkcjonariusza następuje na podstawie rozkazu personalnego, w którym zwalnia się funkcjonariusza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i oddelegowuje do wykonywania pracy poza Strażą Graniczną.

3. W rozkazie personalnym, o którym mowa w ust. 2, zamieszcza się w szczególności:

1) datę zwolnienia funkcjonariusza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego oraz wysokość przysługującego mu na tym stanowisku uposażenia;
2) nazwę urzędu państwowego, do którego następuje oddelegowanie;
3) określenie stanowiska służbowego lub stopnia dyplomatycznego przeznaczonego dla funkcjonariusza, ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z ust. 1 pkt 1;
4) określenie czasu trwania oddelegowania.

Art. 41f. 1. Wyznaczenie na stanowisko służbowe w urzędzie państwowym, do którego funkcjonariusz został oddelegowany do wykonywania pracy, następuje zgodnie z odrębnymi przepisami obowiązującymi przy wyznaczaniu na dane stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny.

2. Osoba, o której mowa w art. 41b ust. 1 i 2, może przenieść oddelegowanego funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny w urzędzie państwowym po uzyskaniu zgody:

1) Komendanta Głównego Straży Granicznej, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie następuje na polecenie ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz
2) funkcjonariusza, wyrażonej w formie pisemnego oświadczenia.

3. W przypadku zmiany stanowiska służbowego w trybie, o którym mowa w ust. 2, w rozkazie personalnym określa się stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny, na które oddelegowany funkcjonariusz został przeniesiony, ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z art. 41e ust. 1 pkt 1.

Art. 41g. Okres oddelegowania funkcjonariusza może zostać przedłużony na wniosek osoby, o której mowa w art. 41b ust. 1 i 2. Przepisy art. 41f ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 41h. 1. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne świadczenia pieniężne, na zasadach określonych w ustawie.

2. Do oddelegowanego funkcjonariusza stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach służbowych równorzędnych do zajmowanego przez funkcjonariusza, dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień i kar, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, a także przyznawania nagród.

3. W przypadku gdy wypłacone oddelegowanemu funkcjonariuszowi dodatkowe wynagrodzenie roczne lub nagroda roczna są niższe od nagrody rocznej obliczonej na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, albo dodatkowe wynagrodzenie roczne lub nagroda roczna nie przysługują z uwagi na okres pracy w urzędzie państwowym, funkcjonariuszowi przysługuje odpowiednie wyrównanie przez jednostkę organizacyjną Straży Granicznej, w której pełnił on służbę przed oddelegowaniem.

Art. 41i. 1. Urząd państwowy, do którego oddelegowano funkcjonariusza, wypłaca funkcjonariuszowi:

1) uposażenie;
2) dodatkowe wynagrodzenie roczne lub nagrodę roczną za okres oddelegowania;
3) nagrody uznaniowe.

2. Jednostka organizacyjna Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed oddelegowaniem, wypłaca funkcjonariuszowi:

1) świadczenia w naturze i ich ekwiwalenty oraz niewymienione w ust. 1 należności i świadczenia przysługujące z tytułu pełnienia służby;
2) nagrodę jubileuszową;
3) należności z tytułu doznania uszczerbku na zdrowiu i należności pośmiertne;
4) wyrównanie, o którym mowa w art. 41h ust. 3.

Art. 41j. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi urlopów udziela właściwy przełożony w urzędzie państwowym, do którego oddelegowano funkcjonariusza, na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.

Art. 41k. 1. Oddelegowanie kończy się z upływem okresu, na który funkcjonariusz został oddelegowany.

2. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, odwołanie funkcjonariusza z oddelegowania następuje:

1) z urzędu, w przypadku gdy:
   a) funkcjonariusz zwalniany jest ze służby w Straży Granicznej albo
   b) jest to uzasadnione potrzebami służby;
2) na wniosek:
   a) osób, o których mowa w art. 41b ust. 1 i 2,
   b) oddelegowanego funkcjonariusza.

3. Odwołanie z oddelegowania w przypadkach, o których mowa w:

1) ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a – nie wymaga zgody oddelegowanego funkcjonariusza;
2) ust. 2 – następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od daty wskazanej w rozkazie personalnym.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być skrócony za porozumieniem Komendanta Głównego Straży Granicznej, urzędu państwowego oraz zainteresowanego funkcjonariusza.

Art. 41l. 1. Po odwołaniu funkcjonariusza z oddelegowania właściwy przełożony mianuje go na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem.

2. Komendant Główny Straży Granicznej może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w Straży Granicznej funkcjonariusza, o którym mowa w art. 41k, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w urzędzie państwowym albo w urzędzie administracji rządowej. Nie dotyczy to funkcjonariusza, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3–5 oraz ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 10 albo wobec którego orzeczono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.”;

20) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na stopnie chorążych Straży Granicznej mianuje Komendant Główny Straży Granicznej, z zastrzeżeniem ust. 3.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na stopnie chorążych Straży Granicznej w BSWSG mianuje Komendant BSWSG.”;

21) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. W przypadku planowanego przedterminowego mianowania na stopnie w korpusie oficerów Straży Granicznej właściwy przełożony może wystąpić do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o dokonanie weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

22) w art. 75a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za stan bezpieczeństwa i higieny służby w stosunku do podległych funkcjonariuszy odpowiadają Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków Straży Granicznej i komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej.”;

23) w art. 91a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusze składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Komendantowi BSWSG, właściwym komendantom oddziałów Straży Granicznej,

komendantom ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendantom ośrodków Straży Granicznej przy nawiązywaniu lub rozwiązywaniu stosunku służbowego, corocznie oraz na ich żądanie. Komendant Główny Straży Granicznej oraz zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracownicy Straży Granicznej składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, na żądanie Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG, właściwych komendantów oddziałów Straży Granicznej, komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendantów ośrodków Straży Granicznej.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prawo wglądu do złożonych oświadczeń o stanie majątkowym mają: Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG, właściwi komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendanci ośrodków Straży Granicznej oraz osoby przez nich pisemnie upoważnione w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy oświadczeń.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”;

24) w art. 94 w ust. 1 skreśla się wyrazy „od terenowych organów rządowej administracji ogólnej,”;

25) w art. 113a ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Komendant Główny Straży Granicznej przyznaje nagrody roczne kierownikowi komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, komendantowi oddziału Straży Granicznej, komendantowi ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendantowi ośrodka Straży Granicznej oraz ich zastępcom. Komendantowi BSWSG przyznaje nagrodę roczną, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, minister właściwy do spraw

wewnętrznych. Komendant Główny Straży Granicznej może przyznawać nagrody roczne wszystkim funkcjonariuszom.

14. Kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, Komendant BSWSG, komendant oddziału Straży Granicznej, komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendant ośrodka Straży Granicznej przyznają nagrody roczne odpowiednio funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w komórce organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, BSWSG, oddziale Straży Granicznej, ośrodku szkolenia Straży Granicznej i ośrodku Straży Granicznej.”;

26) w art. 118 w ust. 1 w pkt 5 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 6”;

27) w art. 120 w ust. 1 skreśla się wyrazy „art. 11a ust. 1 i”;

28) w art. 136b:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Komendanta BSWSG, komendantów oddziałów Straży Granicznej, komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej, komendantów ośrodków Straży Granicznej oraz kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Komendanta Głównego Straży Granicznej, z zastrzeżeniem pkt 3;”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ministra właściwego do spraw wewnętrznych w stosunku do Komendanta BSWSG i jego zastępcy.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych odwołanie nie przysługuje. Obwiniony może jednak zwrócić się do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od orzeczeń dyscyplinarnych.”;

29) w art. 136c w ust. 1 skreśla się zdanie trzecie.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.[19)]) w art. 30 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) z wynagrodzeń za udzielanie pomocy Policji, funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu i Biuru Nadzoru Wewnętrznego, wypłacanych z funduszu operacyjnego – w wysokości 20% wynagrodzenia;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 pkt 5, art. 10 ust. 2 pkt 2, art. 18 ust. 1, art. 32 ust. 1 pkt 6, art. 34 ust. 2, art. 51 ust. 3 pkt 3, art. 73 ust. 1c, art. 95c ust. 3 i art. 121 ust. 1 pkt 3 i 4 użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „jednostka badawczo-rozwojowa” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „instytut badawczy”;

2) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Strażacy, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1, a także mianowani na stanowiska dyrektora i zastępcy dyrektora komórki organizacyjnej oraz naczelnika, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[20)]). Weryfikacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, może być prowadzona także wobec strażaków zajmujących te stanowiska.”;

3) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13b. Kierownicy jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, w szczególności:

---

19) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1429, 1448 i 1530.

20) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;
2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;
3) przekazywać dane strażaków objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
   a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,
   b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do realizacji zadania poza granicami państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1,
   c) wystąpieniem o nadawanie stopni nadbrygadiera i generała brygadiera w Państwowej Straży Pożarnej,
   d) wystąpieniem o przedterminowe nadanie stopnia w korpusie oficerów Państwowej Straży Pożarnej,
   e) wystąpieniem o wyróżnienie, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),
   f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;

4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;

4) w art. 18 w ust. 1 wyrazy „jednostki badawczo-rozwojowej” zastępuje się wyrazami „instytutu badawczego” oraz wyrazy „ustawa z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. poz. 993 oraz z 2009 r. poz. 1323)” zastępuje się wyrazami „ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1158 i 1452)”;

5) w art. 28a uchyla się ust. 2 i 3;

6) w art. 35 w ust. 12 wyrazy „ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. poz. 385, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. poz. 1365)”;

7) po art. 37d dodaje się art. 37e–37u w brzmieniu:

„Art. 37e. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może oddelegować strażaka, za jego zgodą, do wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną w następujących jednostkach organizacyjnych, zwanych dalej „instytucjami cywilnymi”:

1) urzędach organów administracji rządowej;
2) Zarządzie Głównym i zarządach wojewódzkich Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej;
3) gminach;
4) jednostkach ochrony przeciwpożarowej utworzonych w trybie art. 17 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej przez gminy, instytucje, organizacje, osoby prawne i fizyczne;
5) jednostkach organizacyjnych tworzonych na podstawie odrębnych przepisów;
6) innych jednostkach organizacyjnych, w których są wykonywane zadania określone w art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

Art. 37f. Przepisów o oddelegowaniu nie stosuje się do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej.

Art. 37g. Oddelegowanie strażaka do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia

21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 37i–37u.

Art. 37h. Strażacy oddelegowani do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych realizują zadania, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, z wyłączeniem strażaków oddelegowanych do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 37i. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie strażaków do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych występują do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej kierownicy tych instytucji.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać nazwę instytucji cywilnej, stanowisko przeznaczone dla strażaka, kwalifikacje wymagane do zajmowania tego stanowiska oraz zakres wykonywanych na nim zadań i obowiązków, przewidywany okres oddelegowania, a także zobowiązanie do wypłacania strażakowi z własnych środków uposażenia i innych należności pieniężnych.

3. Stanowisko, o którym mowa w ust. 2, powinno odpowiadać stanowisku służbowemu przewidzianemu dla strażaka.

Art. 37j. Oddelegowanie do wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną następuje po wyrażeniu przez strażaka pisemnej zgody na wykonywanie tych zadań w określonej instytucji cywilnej, na danym stanowisku i na zasadach, o których mowa w art. 37l, oraz po zasięgnięciu opinii przełożonego strażaka uprawnionego do mianowania strażaka na stanowisko służbowe.

Art. 37k. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 37i, jeżeli na wskazanych stanowiskach nie będą wykonywane zadania, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, albo jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 37l. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 37i, i po uzgodnieniu obsady stanowisk oraz zasad wykonywania zadań przez strażaka między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a kierownikiem instytucji cywilnej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej:

1) zwalnia strażaka wyrażającego zgodę na wykonywanie zadań w instytucji cywilnej z dotychczas zajmowanego stanowiska;
2) pozostawia strażaka na etacie jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełnił służbę przed oddelegowaniem do wykonywania zadań w instytucji cywilnej;
3) zalicza – do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących w trakcie oddelegowania – stanowisko służbowe do odpowiedniej grupy zaszeregowania oraz ustala stopień etatowy, stosownie do zaszeregowania stanowiska służbowego;
4) kieruje strażaka na stanowisko do określonej we wniosku instytucji cywilnej.

Art. 37m. 1. Kierownik instytucji cywilnej oddelegowuje strażaka, o którym mowa w art. 37l, na stanowisko w tej instytucji.

2. Kierownik instytucji cywilnej może przenieść oddelegowanego strażaka na inne stanowisko, jeżeli strażak i Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej wyrażą na to zgodę.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, kierownik instytucji cywilnej zawiadamia Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o dokonanej zmianie, przesyłając jednocześnie stosowne oświadczenie strażaka.

Art. 37n. Jeżeli w wyniku reorganizacji instytucji cywilnej, w której oddelegowany strażak wykonuje zadania, następuje likwidacja stanowiska zajmowanego przez strażaka, kierownik instytucji cywilnej występuje do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o skierowanie strażaka na inne stanowisko lub o jego odwołanie. Przepis art. 37i ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 37o. 1. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Państwowej Straży Pożarnej, może odwołać oddelegowanego strażaka z instytucji cywilnej bez zgody strażaka i kierownika tej instytucji, zawiadamiając ich o tym co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

2. Kierownik instytucji cywilnej może przekazać oddelegowanego strażaka wykonującego zadania w instytucji cywilnej do dyspozycji

Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, zawiadamiając o tym strażaka co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej odwołuje oddelegowanego strażaka na jego wniosek z instytucji cywilnej nawet bez zgody kierownika tej instytucji. Odwołanie następuje po upływie 3 miesięcy od końca miesiąca kalendarzowego, w którym strażak złożył wniosek o odwołanie, a jeżeli wniosek wiąże się z jego pisemnym żądaniem zwolnienia ze służby w Państwowej Straży Pożarnej, zwolnienie ze służby następuje w trybie określonym w art. 43 ust. 2 pkt 5.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie konieczności zwolnienia strażaka ze służby w Państwowej Straży Pożarnej w przypadkach określonych w art. 38 ust. 4 lub art. 43 ust. 2 pkt 1–4 i 6 oraz ust. 3 pkt 2–5, bez wcześniejszego zawiadomienia kierownika instytucji cywilnej, w której oddelegowany strażak wykonuje zadania.

5. Terminy, o których mowa w ust. 1–3, mogą być skrócone za porozumieniem Komendanta Głównego Straży Pożarnej, instytucji cywilnej oraz zainteresowanego strażaka.

Art. 37p. 1. Strażaka odwołanego z oddelegowania do instytucji cywilnej przenosi się do jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełnił służbę przed oddelegowaniem do wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną, i mianuje na stanowisko nie niższe od zajmowanego przed oddelegowaniem, chyba że zaistniały okoliczności wymienione w art. 38 ust. 1 i 2 lub art. 43 ust. 3 pkt 4.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w Państwowej Straży Pożarnej strażaka, o którym mowa w art. 37n, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w instytucji cywilnej. Nie dotyczy to strażaka, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3, 4 i 6 oraz ust. 3 pkt 2, 4a i 5 albo wobec którego orzeczono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.

Art. 37q. 1. Strażakom oddelegowanym do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne należności pieniężne oraz świadczenia w naturze i

równoważniki pieniężne, na zasadach określonych w ustawie oraz przepisach wydanych na jej podstawie.

2. Do strażaków oddelegowanych do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych stosuje się te przepisy prawa pracy, które miałyby zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach zajmowanych przez strażaków, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień i kar, czasu pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również zakładowego funduszu nagród, a także przyznawania nagród.

Art. 37r. 1. Uposażenie, nagrodę roczną za okres oddelegowania i nagrody uznaniowe przysługujące strażakowi z tytułu pełnienia służby w Państwowej Straży Pożarnej, a wykonującemu zadania w instytucji cywilnej, wypłaca z własnych środków instytucja cywilna.

2. Jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełnił służbę przed oddelegowaniem do wykonywania zadań w instytucji cywilnej:

1) wydaje świadczenia w naturze i wypłaca ich równoważniki, a także wypłaca inne niż wymienione w ust. 1 należności i świadczenia przysługujące z tytułu pełnienia służby w Państwowej Straży Pożarnej;
2) wypłaca pomoc finansową, o której mowa w art. 80 ust. 1;
3) wypłaca nagrody jubileuszowe, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 3;
4) wypłaca należności z tytułu zwolnienia ze służby, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 6;
5) wypłaca odprawę pośmiertną, o której mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2.

Art. 37s. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, o której mowa w art. 37l pkt 2, w stosunku do strażaków oddelegowanych do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych:

1) jest przełożonym dyscyplinarnym oraz sprawuje kontrolę przestrzegania dyscypliny służbowej, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego;
2) podejmuje decyzje w sprawach wynikających ze stosunku służbowego, na zasadach określonych w ustawie.

2. Przepis ust. 1 nie narusza uprawnień kierownika instytucji cywilnej, w której strażak wykonuje zadania.

Art. 37t. Strażakowi oddelegowanemu do wykonywania zadań w instytucji cywilnej udziela urlopu kierownik tej instytucji w wymiarze przysługującym strażakowi stosownie do przepisów ustawy.

Art. 37u. 1. Uposażenie i inne należności pieniężne, o których mowa w art. 37r ust. 1, są wypłacane strażakom oddelegowanym do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych w terminach przewidzianych dla strażaków pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej informuje kierowników instytucji cywilnych o przeprowadzanych podwyżkach uposażeń lub innych zmianach świadczeń i należności pieniężnych przysługujących strażakom.

3. Strażakom, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane dodatkowe świadczenia przysługujące w instytucji cywilnej, z wyłączeniem świadczeń pieniężnych o charakterze uposażeniowym. Przepis powyższy nie znajduje zastosowania w przypadku oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.”;

8) w art. 49h w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o których mowa w art. 37e oraz w art. 106 ust. 1;”;

9) w art. 57a po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”;

10) po art. 73 dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Art. 73a. W przypadku kandydatów do nadania stopnia oficerskiego w trybie określonym w art. 73 ust. 1 pkt 4 właściwy przełożony może wystąpić do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o dokonanie weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869) w art. 15 w ust. 2 po pkt 1c dodaje się pkt 1d w brzmieniu:

„1d) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego w celu realizacji jego zadań ustawowych;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.[21)]) w art. 179 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sąd lub prokurator może zwrócić się do właściwego naczelnego organu administracji rządowej o zwolnienie świadka od obowiązku zachowania tajemnicy, jeżeli ustawy szczególne nie stanowią inaczej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 80c w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego;”;

2) w art. 100c w ust. 1 po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 297 w § 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[22)]).”;

2) w art. 298 pkt 5b otrzymuje brzmienie:

„5b) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej i ich posiadającym pisemne upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia, ustalenia sprawców i uzyskania dowodów albo ujawnienia mienia zagrożonego przepadkiem;”.

[21)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2138, 2261 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 966, 1139 i 1452.

[22)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

Art. 12. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, ze zm.[23)]) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. z średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. za w brzmieniu:

„za) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub wykrycia ich sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[24)]);”.

Art. 13. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.[25)]) w art. 50:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201), ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu

---

23) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85, 724, 768, 791 i 1089. Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948.

24) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

25) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962, 1027, 1321, 1428, 1475 i 1543.

cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”;

2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Straży Granicznej, ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a i 3c.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 1948 i 1954) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, funkcjonariuszy oddelegowanych do Biura Nadzoru Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;”.

Art. 15. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127[26)]) w art. 54 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub wykrycia ich sprawców i

[26)] Tekst jednolity wymienionej ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.

uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[27)]).”.

Art. 16. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 678 i 1475) w art. 6 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu i Biuru Nadzoru Wewnętrznego, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”.

Art. 17. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 i 1321) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Funkcjonariusze BOR oraz osoby powoływane na stanowiska, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 4, a także mianowane na stanowisko dyrektora i zastępcy dyrektora komórki organizacyjnej oraz naczelnika, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[28)]). Weryfikacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, może być prowadzona także wobec funkcjonariuszy BOR oraz osób zajmujących te stanowiska.”;

2) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Szefowie komórek organizacyjnych BOR są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, w szczególności:

[27)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

[28)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne uzbrojenie, wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;
2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren komórki organizacyjnej BOR, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;
3) przekazywać dane funkcjonariuszy BOR objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
   a) powołaniem na stanowiska szefów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,
   b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5,
   c) wystąpieniem o mianowanie na stopnie generała brygady i generała dywizji w BOR,
   d) wystąpieniem o przedterminowe mianowanie w korpusie oficerów BOR,
   e) wystąpieniem o wyróżnienie, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2017 r. poz. 1948),
   f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;
4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;

3) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane o osobach, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione na żądanie prokuratora lub sądu, w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez te osoby przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z podejmowaniem działań, o których mowa w art. 12 ust. 1, oraz w przypadku ujawnienia przez te osoby faktu udzielania pomocy dla BOR w zakresie działań, o których mowa w art. 12 ust. 1. Udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 19a.”;

4) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Szef BOR może zezwalać:

1) byłym i obecnym funkcjonariuszom i pracownikom BOR,
2) osobom oddelegowanym do BOR, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
3) osobom udzielającym funkcjonariuszom BOR pomocy w wykonywaniu zadań BOR

– na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy lub prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występek przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – Szef BOR, na wniosek

prokuratora lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jeżeli minister właściwy do spraw wewnętrznych stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest uzasadnione, Szef BOR jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych stosuje się tryb określony w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. W przypadku Szefa BOR zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

5) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej może być na własną prośbę przeniesiony do służby w BOR, jeżeli wykazuje predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do służby w BOR przenosi minister właściwy do spraw wewnętrznych, z uwzględnieniem stanowiska Szefa BOR i odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej albo Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.

3. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej, przeniesiony do służby w BOR zachowuje ciągłość służby.

4. Funkcjonariuszowi przenoszonemu w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odprawa ani inne należności przewidziane dla funkcjonariuszy odchodzących ze służby.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb prowadzenia postępowania w stosunku do funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, równorzędność okresów służby i stażu, należności oraz uzyskanych w dotychczasowych jednostkach kwalifikacji zawodowych z obowiązującymi w BOR.”;

6) w art. 31:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef BOR może oddelegować funkcjonariusza, za jego zgodą, do pełnienia zadań służbowych poza BOR.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 31a–31k.”,

c) uchyla się ust. 4;

7) po art. 31 dodaje się art. 31a–31k w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza do pełnienia zadań służbowych poza BOR mogą wystąpić kierownicy urzędów, jednostek organizacyjnych lub służb, do których funkcjonariusz ma zostać oddelegowany.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać nazwę urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby, stanowisko służbowe wyznaczone dla funkcjonariusza, kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania tego stanowiska oraz zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków.

3. Szef BOR może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami BOR, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 31b. 1. Szef BOR przedstawia kierownikowi urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby imienną propozycję obsady stanowiska służbowego określonego we wniosku, o którym mowa w art. 31a ust. 1, po uprzednim uzyskaniu od tego funkcjonariusza oświadczenia, o którym mowa w art. 31c.

2. Imienną propozycję obsady stanowiska służbowego określonego we wniosku, o którym mowa w art. 31a ust. 1, może przedstawić Szefowi BOR również kierownik urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby.

3. W razie uzgodnienia obsady stanowiska służbowego z kierownikiem urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby Szef BOR na podstawie rozkazu personalnego zwalnia wytypowanego funkcjonariusza z zajmowanego

stanowiska i oddelegowuje go do urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby w celu wyznaczenia na uzgodnione stanowisko służbowe.

Art. 31c. Oddelegowanie do pełnienia zadań służbowych poza BOR następuje po wyrażeniu zgody przez funkcjonariusza w formie pisemnego oświadczenia, wskazującego nazwę urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby i stanowisko służbowe, na którym funkcjonariusz godzi się wykonywać zadania służbowe.

Art. 31d. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 31a ust. 1, Szef BOR zalicza do celów związanych z pełnieniem służby w BOR oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych funkcjonariuszy stanowisko służbowe określone we wniosku do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy oraz ustala etatowy stopień, do którego zaszeregowuje to stanowisko, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych do grup uposażenia zasadniczego.

Art. 31e. Rozkaz personalny o oddelegowaniu funkcjonariusza powinien zawierać:

1) datę przeniesienia funkcjonariusza oraz wysokość przysługującego funkcjonariuszowi uposażenia przyznanego przez Szefa BOR;
2) nazwę urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby, do którego następuje oddelegowanie;
3) określenie stanowiska przeznaczonego dla funkcjonariusza ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z art. 31d.

Art. 31f. 1. Oddelegowanego funkcjonariusza wyznacza na stanowisko służbowe, zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 31a ust. 1, kierownik urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby.

2. Kierownik urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby może przenieść oddelegowanego funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe niż określone we wniosku o oddelegowanie. Do przeniesienia konieczna jest zmiana rozkazu personalnego przez Szefa BOR oraz zgoda funkcjonariusza, wyrażona w formie pisemnego oświadczenia.

Art. 31g. W razie reorganizacji urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby powodującej zmianę stanowiska służbowego, na którym oddelegowany funkcjonariusz wykonuje zadania służbowe, kierownik urzędu może wystąpić

do Szefa BOR z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe lub o jego odwołanie z oddelegowania. Przepisy art. 31a i art. 31c stosuje się odpowiednio.

Art. 31h. 1. Do oddelegowanego funkcjonariusza stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach służbowych zajmowanych przez funkcjonariuszy, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień i kar, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, a także przyznawania nagród.

2. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego udziela kierownik urzędu na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.

Art. 31i. 1. Urząd, jednostka organizacyjna lub służba, do których oddelegowano funkcjonariusza, wypłaca oddelegowanemu funkcjonariuszowi:

1) uposażenie;
2) dodatkowe wynagrodzenie roczne;
3) nagrody uznaniowe.

2. Komórka organizacyjna BOR właściwa w sprawach finansowych wypłaca oddelegowanemu funkcjonariuszowi:

1) świadczenia w naturze i ich ekwiwalenty oraz niewymienione w ust. 1 należności i świadczenia przysługujące z tytułu pełnienia służby;
2) nagrody jubileuszowe;
3) należności z tytułu doznania uszczerbku na zdrowiu i należności pośmiertne;
4) należności z tytułu zwolnienia ze służby;
5) wyrównanie z tytułu wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego w wysokości niższej niż wysokość nagrody rocznej obliczonej na podstawie przepisów ustawy.

Art. 31j. 1. Szef BOR, w przypadku gdy jest to uzasadnione potrzebami BOR, może odwołać funkcjonariusza z oddelegowania, nawet bez jego zgody, zawiadamiając o tym na piśmie kierownika urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby i oddelegowanego funkcjonariusza. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia.

2. Kierownik urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby, w przypadku gdy jest to uzasadnione interesem urzędu, może skierować oddelegowanego funkcjonariusza, nawet bez jego zgody, do dyspozycji Szefa BOR, zawiadamiając o tym na piśmie Szefa BOR i oddelegowanego funkcjonariusza. Skierowanie oddelegowanego funkcjonariusza do dyspozycji Szefa BOR następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia.

3. Szef BOR może odwołać funkcjonariusza z oddelegowania, na jego wniosek złożony na piśmie, jeżeli kierownik urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby wyrazi zgodę na odwołanie. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia.

4. Terminy, o których mowa w ust. 1–3, mogą być skracane za porozumieniem Szefa BOR, kierownika urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby oraz zainteresowanego funkcjonariusza.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, kierownik urzędu, jednostki organizacyjnej lub służby kieruje funkcjonariusza do dyspozycji Szefa BOR.

Art. 31k. 1. Po odwołaniu funkcjonariusza z oddelegowania Szef BOR mianuje go na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem.

2. Szef BOR może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w BOR funkcjonariusza, o którym mowa w art. 31j, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w urzędzie, jednostce organizacyjnej albo służbie. Nie dotyczy to funkcjonariusza, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 3–5 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 albo wobec którego wymierzono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.”;

8) w art. 56 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Przełożony lub osoba przez niego upoważniona poddaje analizie oświadczenia funkcjonariusza o stanie majątkowym w celu sprawdzenia ich zgodności ze stanem faktycznym.

3b. W celu przeprowadzenia analizy, o której mowa w ust. 3a, przełożony lub osoba przez niego upoważniona ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.

3c. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym, ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, ze zm.[29)]) w art. 16 w § 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kontroli danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych – do spraw związanych z kontrolą pozyskiwania danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Służbę Celno-Skarbową i Biuro Nadzoru Wewnętrznego.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[30)]) w art. 281 w ust. 1 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[31)]).”.

Art. 20. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.[32)]) w art. 179 w ust. 3 w pkt 1 w lit. a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego,

---

29) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2103, 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 803, 1139 i 1452. Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948.

30) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

31) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

32) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935.

Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami", w sposób określony w ust. 4b, dostępu do:".

Art. 21. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.[33)]) w art. 149 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[34)]).".

Art. 22. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 379) w art. 2 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b i 4c w brzmieniu:

„4b) Biurze Spraw Wewnętrznych Policji,

4c) Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,".

Art. 23. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910, z późn. zm.[35)]) w art. 9f w ust. 1 po pkt 12a dodaje się pkt 12b w brzmieniu:

„12b) na żądanie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub wykrycia ich sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru

---

33) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

34) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

35) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 60, 85, 245, 768 i 1089.

przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[36)]);".

Art. 24. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167, 1948 oraz z 2017 r. poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Szefa SKW, Szefa Agencji Wywiadu, zwanej dalej „AW", Szefa CBA, Szefa Biura Ochrony Rządu, Komendanta Głównego Policji, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz osób przewidzianych na te stanowiska;";

2) w art. 72 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego w celu realizacji zadania określonego w art. 11a ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[37)])."

Art. 25. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1371, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2016 r. poz. 1948) w art. 1 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Biuro Nadzoru Wewnętrznego;".

Art. 26. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481) w art. 82 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operator pocztowy, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności pocztowej, jest obowiązany do nieodpłatnego zapewnienia, w ramach wykonywanej przez siebie działalności pocztowej, technicznych i organizacyjnych możliwości

---

[36)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

[37)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

wykonywania przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami", oraz prokuraturę i sądy, ich zadań określonych odrębnymi przepisami, wymagających:".

Art. 27. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120) w art. 35 w ust. 4:

1) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wobec użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8 lub pkt 12 lit. b–d, Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji, właściwy miejscowo komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji albo osoby przez nich upoważnione;";

2) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Straży Granicznej – Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, właściwy miejscowo komendant oddziału Straży Granicznej, komendant dywizjonu Straży Granicznej, komendant placówki Straży Granicznej albo osoby przez nich upoważnione, a w razie ich nieobecności – dyżurny operacyjny lub kierownik zmiany;".

Art. 28. W ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (Dz. U. poz. 616 i 1199 oraz z 2017 r. poz. 1321) w art. 34 w ust. 2:

1) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dyrektorów biur (równorzędnych) Komendy Głównej Policji i ich zastępców, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji i jego zastępców, Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji i jego zastępców, komendantów wojewódzkich (Stołecznego) Policji i ich zastępców, Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie,

Zastępcy Komendanta-Prorektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Kanclerza Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendantów szkół policyjnych i ich zastępców oraz dyrektora instytutu badawczego Policji i jego zastępców, a także członków ich rodzin,";

2) po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w Biurze Spraw Wewnętrznych Policji oraz członków ich rodzin;";

3) w pkt 10 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dyrektorów komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej i ich zastępców, Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej i jego zastępców, komendantów oddziałów Straży Granicznej i ich zastępców, komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej i ich zastępców, komendantów ośrodków Straży Granicznej i ich zastępców oraz członków ich rodzin,";

4) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej oraz członków ich rodzin;".

Art. 29. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170[38)]) w art. 35 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, o ile są niezbędne na potrzeby wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.[39)]);".

Art. 30. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. 862 i 1948) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

[38)] Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.

[39)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz. ….

„3) Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu i Biuru Nadzoru Wewnętrznego – w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”.

Art. 31. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.[40)]) w art. 95 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Audyt nie obejmuje oceny celowości i sposobu wykorzystania środków budżetowych oraz mienia państwowego, które zostały przeznaczone na cele specjalne w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, Biurze Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego.”.

Art. 32. 1. W przypadku powołania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego po raz pierwszy przepisu art. 11b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podejmie czynności przygotowawcze i organizacyjne niezbędne do rozpoczęcia funkcjonowania Biura Nadzoru Wewnętrznego, w tym zapewni:

1) nabór kandydatów na inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego i ekspertów Biura Nadzoru Wewnętrznego;
2) oddelegowanie do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;
3) zatrudnienie pracowników zgodnie z art. 11h ustawy zmienianej w art. 1;
4) warunki materialne i organizacyjne niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 11a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

3. W terminie 30 dni po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przedstawi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdanie z realizacji czynności, o których mowa w ust. 2.

[40)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086 i 1321.

Art. 33. Funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażacy Państwowej Straży Pożarnej oddelegowani do Biura Nadzoru Wewnętrznego nie podlegają weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, o ile oddelegowanie nastąpiło w terminie, o którym mowa w art. 32 ust. 2.

Art. 34. Do oddelegowanych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy funkcjonariuszy Policji do pełnienia zadań służbowych poza Policją, funkcjonariuszy Straży Granicznej do wykonywania pracy poza Strażą Graniczną, funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu do pełnienia zadań służbowych poza Biurem Ochrony Rządu oraz wyznaczonych strażaków Państwowej Straży Pożarnej do wykonywania zadań poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że nowe przepisy są dla nich korzystniejsze, z uwzględnieniem przepisów umożliwiających po odwołaniu z oddelegowania lub wyznaczenia mianowanie na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem lub wyznaczeniem oraz zwolnienie ze służby ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego odpowiednio w instytucji krajowej, w urzędzie państwowym, urzędzie administracji rządowej, urzędzie, jednostce organizacyjnej, służbie albo instytucji cywilnej.

Art. 35. Do spraw dotyczących zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 36. Komendant Główny Policji w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy ustali tymczasowy regulamin organizacyjny Biura Spraw Wewnętrznych Policji. Regulamin ten obowiązuje do czasu ustalenia regulaminu w trybie określonym w art. 7 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 4, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 37. Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy przeprowadzi czynności organizacyjne związane z przekształceniem Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji w Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i przedstawi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdanie z ich realizacji. Obsługę w zakresie czynności

organizacyjnych, o których mowa w zdaniu pierwszym, zapewnia komenda, przy pomocy której Komendant Główny Policji wykonuje swoje zadania.

Art. 38. 1. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji lub w stosunku do policjantów oraz pracowników Policji pełniących służbę lub zatrudnionych w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji prowadzi się w Biurze Spraw Wewnętrznych Policji albo przed Komendantem Biura Spraw Wewnętrznych Policji, chyba że dalsze prowadzenie tych spraw należy wyłącznie do Komendanta Głównego Policji lub komendy, przy pomocy której wykonuje on swoje zadania. Wszystkie podjęte w sprawach czynności pozostają w mocy.

2. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których Komendant Główny Policji został decyzją sądu lub prokuratora zobowiązany lub uprawniony do dokonania czynności, które zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 4 przeszły do właściwości Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji, zobowiązania te lub uprawnienia wykonuje Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji.

Art. 39. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi policjanci oraz pracownicy Policji pełniący służbę lub zatrudnieni w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji stają się z mocy prawa policjantami oraz pracownikami w Biurze Spraw Wewnętrznych Policji. Do pracowników Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji stosuje się odpowiednio przepis art. 23^1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962).

Art. 40. Komendant Główny Straży Granicznej w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy ustali tymczasowy regulamin organizacyjny Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej. Regulamin ten obowiązuje do czasu ustalenia regulaminu w trybie określonym w art. 3a pkt 3 ustawy zmienianej w art. 5, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 41. Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy przeprowadzi czynności organizacyjne związane z przekształceniem komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej o nazwie „Biuro Spraw Wewnętrznych Straży

Granicznej" w Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej i przedstawi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdanie z ich realizacji. Obsługę w zakresie czynności organizacyjnych, o których mowa w zdaniu pierwszym, zapewnia komenda, przy pomocy której Komendant Główny Straży Granicznej wykonuje swoje zadania.

Art. 42. 1. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w komórce organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej o nazwie „Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej" lub w stosunku do funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej pełniących służbę lub zatrudnionych w tej komórce organizacyjnej prowadzi się w utworzonej na podstawie niniejszej ustawy jednostce organizacyjnej Straży Granicznej o nazwie „Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej" albo przed Komendantem tej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, chyba że dalsze prowadzenie tych spraw należy wyłącznie do Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendy, przy pomocy której wykonuje on swoje zadania. Wszystkie podjęte w sprawach czynności pozostają w mocy.

2. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których Komendant Główny Straży Granicznej został decyzją sądu lub prokuratora zobowiązany lub uprawniony do dokonania czynności, które zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 5 przeszły do właściwości Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zobowiązania te lub uprawnienia wykonuje Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej.

Art. 43. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi funkcjonariusze oraz pracownicy Straży Granicznej pełniący służbę lub zatrudnieni w komórce organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej o nazwie „Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej" stają się z mocy prawa funkcjonariuszami oraz pracownikami jednostki organizacyjnej Straży Granicznej o nazwie „Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej". Do pracowników komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej o nazwie „Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej" stosuje się odpowiednio przepis art. 23^1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 44. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 6, art. 15 ust. 8 oraz art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 6, art. 15 ust. 8 oraz art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 4, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 1c i 1d oraz art. 11 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 1c i 1d oraz art. 11 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 45. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 42,98 mln zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

1) w 2018 r. – 5,80 mln zł;
2) w 2019 r. – 3,03 mln zł;
3) w 2020 r. – 3,11 mln zł;
4) w 2021 r. – 3,19 mln zł;
5) w 2022 r. – 6,54 mln zł;
6) w 2023 r. – 3,35 mln zł;
7) w 2024 r. – 3,43 mln zł;
8) w 2025 r. – 3,52 mln zł;
9) w 2026 r. – 3,61 mln zł;
10) w 2027 r. – 7,40 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego oraz w razie konieczności wdraża mechanizm korygujący określony w ust. 3.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia w danym roku budżetowym limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 36 i art. 40, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.